

Δ. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΩΝ ΑΜΕΣΩΝ ΦΟΡΩΝ ΕΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΝ

• ΤΗΣ ΚΕΙΜΕΝΗΣ

ΑΜΕΣΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΓ ΤΟ ΠΑΡΝΑΣΣΟ

ΣΤΗ ΣΕ Δεκεμβρίου 1917

ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΒΡΕΙΑΝ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Κ. ΜΙΑΤ. Μ. ΝΕΓΡΟΠΟΝΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1917

4445

Δ. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΩΝ ΑΜΕΣΩΝ ΦΟΡΩΝ ΕΝ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ

4445

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΝ ^B

ΤΗΣ ΚΕΙΜΕΝΗΣ

ΑΜΕΣΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΩΜΙΑΙΑ ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΝ ΤΟ ΠΑΡΝΑΣΣΩ

τῇ 8ῃ Δεκεμβρίου 1917

ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΕΙΑΝ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

κ. ΜΙΛΤ. Μ. ΝΕΓΡΟΠΟΝΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1917

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ

4445

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΝ ΤΗΣ ΚΕΙΜΕΝΗΣ

ΑΜΕΣΟΥ ΦΩΡΩΛΟΓΙΑΣ

Α

Κατὰ τὴν ἔξελιξιν τῆς ὁμαδικῆς ζωῆς παρατηροῦνται φαινόμενα, παρευσιάζοντα μεγάλην ἀναλογίαν πρὸς τὰ τῆς ἔξελιξεως τῶν ὑπομικῶν ὁργανισμῶν διὰ μέσου τῶν νίστων. Ὅπως παρὰ τούτοις, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν νέων ἐκάστοτε ὅρων περιβάλλοντος, ἡ ζωὴκὴ λειτουργία δημιουργεῖ νέα ὅργανα ἐπιρροώνυντα ἔαυτὴν καὶ ἐπιταχύνοντα ἀκριβεστέραν προσαρμογήν της πρὸς τοὺς νέους ὅρους, σὺντο καὶ ἐν τῇ ιστορικῇ ἔξελιξει τῆς ὁμαδικῆς ζωῆς ἀναφαίνονται κατὰ ἴσοχας, μᾶλλον καὶ ἥττον ἀπ' ἄλλῃ λογίᾳ ἀφισταμένας, φαινόμενα ἀτροφίας, μεταπλάσεως καὶ ἀναπλάσεως ὅργάνων καταστάντων ἀσυμμέτρων. πρὸς νέας ἔξελιχθείσας λειτουργίας.

Ἐν τοιοῦτον φαινόμενον, ἐντονώτατον τὴν ἔκφανσιν, εἰδύντατον δὲ τὴν ἔκτισιν, ἐκδηλωθὲν ἐν τῇ δφαίρᾳ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς κατὰ τὸν παρελθόντα αἰώνα καὶ ἵδιᾳ ἀπὸ τῶν μέσων αὐτοῦ, ἔξακολουθεῖ ἀναπτυσσόμενον μέχρι τὸν ἡμερῶν ἡμᾶν. Ἀνακύψαν τὸ πρῶτον, ὡς συνήθως, ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἐπιλέκτων σκαπανέων τῆς προόδου, ἐπεξιτάθη βαθμιαίως εἰς εὐρυτέρους ὀλοὲν κύκλους, ἀχρις οὗ κατέκτησε σχεδὸν ἀπανταχοῦ ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ τὴν γενικὴν συνείδησιν.

Ἡ ἀνθρωπότης κατενόησεν ὅτι ἐν τῶν κυρίων ὁργά-

νῶν τῆς κρατικῆς καὶ ἐθνικῆς ζωῆς, τὸ ὑφιστάμενον φρο-
λυγικὸν σύστημα, εἴχε καταστῆ ἀσύμμετρον πρὸς τὰς ἔξε-
λιχθεῖσας ὁμαδικὰς λειτουργίας. Καὶ συνεκρούσθησαν
τότε γραφίδες δόκιμοι καὶ ἀπήκησαν αἰθουσαὶ πολιτικῶν,
διογανώσεων καὶ αἰθουσαὶ Κοινοβουλίουν ζωηρὰς συζη-
τίσεις καὶ λογομαχίας καὶ ἀντεγκλήσεις καὶ μὲ τὴν πνοὴν
σφοδροῦ μεταρρυθμιστικοῦ ἀνέμου ὑπερεπληρώθη ἡ ἀτμό-
σφαιρα ἐπαναστατικοῦ ἡλεκτρισμοῦ, ώς σύμβαίνει πάν-
τιστε κατὰ τὰς ιστορικὰς στιγμάς, καθ' ἃς ἡ ἀνθρωπότης
εὑρίσκεται ἐν σταδίῳ ἐντακτῆς δημιουργίας ἰδεώδονς!

"Ινα κατανοηθῇ μᾶλλον συγκεκριμένως ἡ ἔννοια τῆς
οὕτω προκυψάστης μεταρρυθμιστικῆς κινήσεως, ἀποραιτη-
τον τυγχάνει νὰ ἐπισκοπήσωμεν τὴν συντελεσθεῖσαν ἔξέ-
λιξιν τῶν κυρίων παραγόντων τοῦ φαινομένου, τούλαχι-
στον ἐν ταῖς γενικωτάταις αὐτῆς γραμμαῖς καὶ οὔτως εἰ-
πεῖν ἀφ' ὑψηλοῦ (ἀ vol d oiseau) ἀφ' οὗ τὰ στενὰ ὅρια τῆς
παρούσης ὁμιλίας δὲν ἐπιτρέπουσιν ἄλλως γενέσθαι.

Πρὸ τούτου δμως ἐπιτραπήτω μοι νὰ προτάξω βρα-
χυτάτας τινὰς διασαφήσεις ἐνίων λεκτικῶν ὅρων, ὅπως
ἡ μετὰ τοῦ ἀκροατηρίου συνεννόησις καταστῇ ώς οἶον τε
φωτεινοτέρα:

Πᾶσαν φορολογίαν χαρακτηρίζουσι τρεῖς κυρίως
παράγοντες:

α') Τὸ ν π ο κ ε ἵ μ ε ν ο ν, ἥτοι τὸ φυσικὸν ἢ νομικὸν
πρόσωπον, οὕτινος ἡ οἰκονομικὴ ὑπόστασις καλεῖται νὰ
βιαστάῃ τὸ βάρος τοῦ φόρου.

β') Τὸ ἄ ν τ ι κ ε ἵ μ ε ν ο ν, ἥτοι ἡ ο ἴ κ ο ν ο μ ι κ ἡ
ἰδιοκτησία τοῦ ἐποκειμένου ὑπὸ τὴν γενικωτάτην ἐκδοχὴν
τῆς λέξεως, περιλαμβάνουσα ὑλικά τε καὶ ἡθικά, θετικὰ
καὶ ἀρνητικὰ ἀγαθὰ ἐν οἰφδήποτε σταδίῳ τῆς γενέσως,
ὑπάρχειν τὸ φθορᾶς αὐτῶν.

γ') Ό φ ο ρ ο λ c γ i κ ὁ σ σ u n t e l e s t h i s, οὕτι-
νος ἡ τηλικαύτη καὶ τοιάδε ἐπιβολὴ ἀποκρυσταλλοῖ τὴν
βούλησιν τοῦ Κράτους.

Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν ἡ φορολογία ἐπιβάλλεται οὕτως ὥστε

ό φροδολογικὸς συντελεστὴς νὰ πλήττῃ τὸ ἀμέσως ἔξακτι-
·βούμενον ἥ καὶ τεκμαιρόμενον ἀντικείμενον ἐν τῇ στα-
·τικῇ καταστάσει τῆς κτήσεως, ἔχομεν τὸν ἄμεσον
·φόρον (θὰ προστίμων νὰ ἐκαλεῖτο στατικὸς φό-
·ρος), ἐφ' ὅσον δὲ ἡ φροδολογία ρυθμίζεται οὕτως ὥστε
·ό φροδολογικὸς συντελεστὴς νὰ πλήττῃ τὸ ἀντικείμενον ἐν
τῇ δυναμικῇ καὶ ἐκφάνσει μεταβιβάσεως ἥ κυκλοφορίας,
παραγωγῆς ἥ ἀναλώσεως, ἔχομεν τὸν ἄμεσον φό-
·ρον (θὰ τὸν ἐκάλουν κατὰ προτίμησιν δυναμικὸς φό-
·ρος).

Τὴν ἄμεσον φορολογίαν, ἀφ' ἑτέρου διακρίνομεν εἰς ἐπὶ μέρους τοιαύτην ἡ ἀναλυτικὴ νομοθεσία οὐδοκή ως τοιαύτην (globale) ἡ συνθετικὴ νομοθεσία, ἐφ' ὃσον ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν κατηγοριῶν καθ' ἕκαστην τῆς ιδιοκτησίας διακεκριμένων ἡ ἐπὶ τῆς ὁλότητος αὐτῆς.

Ἐπανέλθωμεν ἡδη εἰς τὸ θέμα:

Ἐκ τῆς ἐπισκοπήσεως τῆς ἐξελίξεως τῶν ἀνὰ τὰς διαφέρουσας χώρας ἴσχυσάντων φορολογικῶν συστημάτων ἐν τιναριφισθήτως προκύπτει:

Μία θετική όμαδική προσπάθεια ότε μὲν ἐνσυνείδητος
·ότε δὲ ὑποσυνείδητή πρὸς συναρμόνισιν τῶν τριῶν
περιγόντων: ὑποκειμένου, ἀντικειμένου καὶ συντελεστοῦ
τοῦ φόρου.

Καὶ πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ γίνη ἄλλως, ἀφ' οὗ ἡ ἀρμονία εἶναι τὸ γνικότατον καὶ ὑψηλότατον τῶν ἱδεωδῶν καὶ ἀφ' οὗ ἡ κυριωτάτη τῶν λειτουργιῶν τῆς ἀνθρωπίνης ὁμαδικῆς ζωῆς, ὁ μόνος, εἰρήσθω, εὐδιάλεκτος, εὐδιάλεξις, εὐδιάλεξις, εἶναι ἡ δημιουργία ἱδεώδους ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ δημιουργία ἀρμονίας, ἡ δημιουργία, ἄλλαις λέξεσι, δικαιοσύνης, ἀφ' οὗ ἡ δικαιοσύνη σημαίνει ἀρμονίαν ἐν τῇ ὁμαδικῇ ζωῇ!

‘Ομιλοῦντες περὶ φόρολογικῆς δικαιοσύνης ὡς περὶ ἐφευρέσεως συγχρόνου, παραγνωρίζομεν τὴν βαθυτέραν ἔννοιαν τῆς ίστορίας. “Οχι ! μυριάκις ὅχι ! ‘Η προσπά-
θεια πόδις ποαγμάτωσιν αὐτῆς δὲν εἶναι εἰδος ἀποκλειστι-

καὶ μονοπωλίου τῆς ἐποχῆς μας ! τούναντίον ἀξιοσημείωτον τυγχάνει ὅτι ύπ πήρε οἱ εἰς τοιαύτη προσπάθεια καὶ ὅτι τὰ διάφορα φορολογικὰ συστήματα, εἰ καὶ νομοθετηθέντα τὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν οἰκονομικῶν κρατουσῶν τάξεων, αὐτίνες πᾶν συμφέρον είχον νὰ ἐπιζητῶσι καὶ συχνότατα ἐπεξήρησαν τὴν μετάθεσιν τοῦ φορολογικοῦ βάρους ἐπὶ τῶν ὕδων τοῦ ἐνδεοῦς πλήθους, φέρουσιν ἐν τούτοις ἀπτὰ τὰ ἵχνη τῆς βραδυτάτης μὲν ὅλῃ' ὡρισμένος βαθμιαίας ἐπιτυχίας τῆς ἴερᾶς προσπαθείας.

Πρὸς ἀκριβῆ ἔκτιμησιν τῆς προσπαθείας ταύτης ἀνὰ τὰ ἐπάλληλα φορολογικὰ κατασκευάσματα τῶν παραφημένων ἐποχῶν ἀριθμός εἰ νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι η ὁμαδικὴ ζωὴ ἔξελισσομένη προύκάλει συναφῇ ἔξελιξιν τῶν τριῶν φορολογικῶν παραγόντων, τὴν ὁποίαν παρηκολούθει, ὅτε μὲν γοργῷ, ὅτε δὲ σημειωτῷ τῷ βήματι, η περὶ τῶν παραγόντων τούτου ἀντίληψις τῆς κοινῆς συνειδήσεως καὶ τῶν ἐκάστοτε συνεργούντων εἰς τὴν νομοθέτησιν τῶν φορολογικῶν μέτρων. Ἐκ τῆς ἀντιλήψεως δέ, ἀφ' ἐνὸς μὲ τοῦ περιεχομένου τῆς ἐννοίας τῆς οἰκονομικῆς προσωπικότητος καὶ ὑποστάσεως τοῦ ὑποκειμένου, ἀφ', ἐτέρου δὲ τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἀντικαμένου, ἔξηρτήθη καὶ ὁ βαθμὸς τῆς ἐκάστοτε ἐπιτυχίας τῆς προσπαθείας.

Οτε κατὰ τὴν πρωτόγονον ἴστορικὴν περίοδον τὸ φορολογικὸν ἀντικείμενον, η ἰδιοκτησία, ἦτο κατ' εἶδος ὑπλῆ καὶ κατὰ πόσον μετρία, ἀπλούσταται δ' ἐπίσης αἱ ἀναπτυχθεῖστι ὁμαδικαὶ σχέσεις καὶ ἐν γένει ἀσήμαντοι αἱ κατ' ἄτομον διαφοραί, φυσικὸν ἦτο νὰ παροραθῶσιν αἱτταὶ ὡς ἀμελητέαι ποσότητες, νὰ ἔξισωμῇ τὸ κατ' ἄτομον φορολογητέον ἀντικείμενον πρὸς τὴν μονάδα καὶ νὰ ταύτισθῇ πρὸς τὸ ὑποκείμενον, ἦτοι πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ὑπόστασιν τὴν κεκλημένην νὰ βαστάσῃ τὸ βάρος τοῦ φόρου, ἦτις καὶ δὲν ἡτερερεν ἀπὸ τοῦ ἀτέμου εἰς αἰομον αἰσθητῶς. Τινῶς ἐδημιουργήθη ὁ καὶ λικός φόρος τὸ tributum capitatis ή capitatio humana παρὰ Ρωμαίοις, ή Contribution Personnelle-Mobilière τῶν Γάλλων, κατά-

τὸ πρῶτον αἴστης μέρος, τὸ Χαράτσι τῶν Τούρκων κλπ.

Ο Α, ὁ Β, ὁ Γ.. θὰ πληρώσουν κατὰ κεφαλὴν ἀνὰ
Κ, εἰς εἶδος ἡ χοῦμα, ἀδιάφορον.

Αλλὰ σὺν τῷ χρόνῳ, ἥρξαντο προκύπτοντα φαινόμενα
ἀποταμιεύσεως, ἀφ' ἑνός, καὶ διαφορισμοῦ τῆς παραγω-
γικότητος τῶν κεφαλαίων, ἀφ' ἔτέρου, αἱ διαφοραὶ ἴδιο-
κτησίας καὶ πλούτου κατ' ἀτομον κατέστησαν αἰσθηταί,
ἐπλοῦς κεφαλικὸς φόρος ἀσύμμετρος πρὸς τὴν ἀρμονίαν
τῆς ὁμοδικῆς ζωῆς, ἢ δικαιοσ, καὶ οὕτως ἐγεννήθη ὁ
κατὰ κλάσεις καὶ φαλικὸς φόρος, οὗτος ὁ
ὑπὲρ Πέτρου τοῦ Μεγάλου ἐν Ρωσσίᾳ κατασταθείς, ὁ
Klassen - Steuer τῶν Γερμανῶν, ὁ βαρδύτερον καταμε-
γισθεὶς λεπτομερέστερον καὶ μετνομασθεὶς Klassen-und-
Klassifizierte Einkommensteuer, ἡ Capitation graduée
τοῦ 1695 ἐν Γαλλίᾳ κτλ. ἀπαντες οὕτοι μὲ διαφορικοὺς
κατὰ κλάσεις συντελεστάς: ὁ Α, ὁ Β, ὁ Γ, ἀνήκοντες εἰς
τὴν 1ην Κλάσιν θὰ πληρώσουν Κ—ὁ Δ, Ε κτλ. ἀνή-
κοντες εἰς τὴν 2αν Κλάσιν θὰ πληρώσουν Μ καὶ οὕτω
καθ' ἑξῆς.

Καὶ ὁ φόρος οὗτος, βασιζόμενος τὸ μὲν ἐπὶ χονδρικῆς ἐκτιμήσεως τοῦ ἀντικείμενου κατὰ τεκμήριον τῶν παγίων κοινωνικῶν κλάσεων, τὸ δὲ ταύτιζων τὴν οἰκονομικὴν ὑπόστασιν τοῦ ὑποκειμένου πρὸς τὸ συγκεχυμένον καὶ πως ἀκαθάριστον τοῦτο ἀντικείμενον, ἀνταπεκρίνετο ὅπως δῆποτε ἐπὶ τινα περίοδον χρόνου, πρὸς τὴν ποδητὴν συναρμόνισιν, ἀλλὰ κατέστη καὶ οὗτος ἀσύμμετρος ἀφ' ὅτου, σὺν τῇ περαιτέρῳ ἀναπτύξει καὶ διαφορισμῷ τῆς ἀτομικῆς ιδιοκτησίας καὶ τῶν ἐν γένει οἰκονομικῶν λειτουργιῶν, προέκυψαν αὐτόχρονα ἀγεφύρωτοι διαφοραὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς κλάσεως.

Φυσικὸν ἡτοῦ κατὰ τὸ στάδιον τοῦτο νὰ γίνη σκέψις περὶ μᾶλλον συγκεκριμένης κατ' ἀτομον ἔξαριθμεως τοῦ ἀντικειμένου τῆς φορολογίας καὶ οὕτω προέκυψεν, ἐν συνδυασμῷ ἑκάστοτε ποὺς τὰς διαδοχικὰς φάσεις τῆς ἐπι-

τελουμένης οίκονομικής καὶ κοινωνικής ἔξελίξεως, σειρὰ
ὅλη φιορολογικῶν συστημάτων.

Καὶ κατὰ πρῶτον, ἐφ' ὅσον ἐπιστεύθη ὅτι τὴν οἰκονομικὴν ὑπόστασιν τοῦ φορολογουμένου ἀποτελεῖ μόνον τὸ ἀπλοῦν ἀρχικὸν ἡ θεματικὸν ἀνθρώπινον σύνολον τῶν συγχροτούντων τὴν παραγίαν αντανακλάνει τὸν οἰκονομικὸν πόλεμον τῆς φορολογίας αὐτοῦ θάνατον ἢ σφαλίζετο τὸ δόγμα τῆς καθολικότητος τοῦ φόρου, ἐδημιουργήθη ὁ ἐπὶ τῆς συνολικῆς περιουσίας φόρος (Vermoeigensteuer), φόρος ἀλλαῖς λέξεσιν ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου, ἀμέσως εἴτε καὶ ἀπὸ τεκμηρίων ἔξακρινομένου. Τοιοῦτος ὁ Property-tax τῶν Ἑλλήνων, ὁ ταχέως περιορισθεὶς εἰς ἀπλοῦν ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ιδιοκτησίας πέρι τῶν φόρον, ἔνεκα τῶν περὶ τὴν βεβαίωσιν τῶν λοιπῶν αποτιχείων τῆς περιουσίας δυσχερεῖων, τοιοῦτος ἔτι καὶ ὁ (Stent) παρὰ Σκώτωις, τὸ Estimo τῶν Φλωρεντίνων, ὁ Kapitalrentensteuer τῆς Βαδησ καὶ ἡ περιβόητος Taille τῆς Γαλλίας.

Αλλὰ προϊούσης τῆς ἐξελίξεως, τὸ Κεφάλαιον καθίστατο πολυχιδέστερον ὁσημέραι καὶ ὡς ἀληθῆς Πρωτεὺς περιβαλλόμενον τὰς ποικιλωτάτας τῶν μορφῶν ἀπέβαλλεν ἐνίστε καὶ τὴν ὑλικὴν αὐτοῦ ὑπόστασιν. Πλεῖστα συνεπῶς στοιχεῖα αὐτοῦ διέφευγον τὴν ἐξακρίβωσιν καὶ ἐνεντίον πλέον τοῦ δόγματος τῆς καθολικότητος τοῦ φόρου, τινὲς μὲν τῶν πλουτούντων ἀπέφευγον καθ' ὅλοκληρίαν τὴν φροντίδαν, ἐν ᾧ ἀλλοι ὑφίσταντο ταύτην μερικῶς, ἐφ' ὃσον τὰ ἐξακρίβουμενα καὶ φροντεγούμενα στοιχεῖα τῆς περιουσίας αὐτῶν δὲν ἀντεπροσώπευον ἀρτίαν τὴν οἰκονομικήν των ὑπόστασιν.

Τούντεῦθεν ἀπεκομίσθη ἡ παρατήρησις ὅτι τὴν οἰκονομικὴν ὑπόστασιν τοῦ φιλολογουμένου δὲν ἀποτελεῖ μόνον τὸ ἄθροισμα τῶν παγίων ὑλικῶν ἀγαθῶν, ὅτι πρὸς τοὺς οἰκονομοῦσι καὶ κεφάλαια ἡθικά, ὅντι προσωπεύονται ίκανότητας, δημιουργοῦς ὑπηρεσιῶν καὶ προσόδων, ἐν ᾧ ἀφ' ἔτερου καὶ μεταξὺ αὐτῶν τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, τινά

μὲν εἶναι παραγωγικὸ τινὰ δὲ οὐ, ἀλλ᾽ ἀπλῶς δ α π α ν η
ο ἄ, πορίζοντα ἐνίστεται ἡθικὴν μόνον πρόσοδον (πίνακες,
σιλλογαί, πολυτελῆ ίπποστάσια καὶ ἵπποι, αὐτοκίνητα καὶ
ερμῆται κτλ.), ἐν διάλιν ἔτεροι οὐδὲν ὡς πάγια δύνανται
νῦν θεωρηθῶσιν, ἀλλὰ μόνον ὡς πρόσκαιρα καὶ δ α π α ν η-
τέα (biens de consommation).

Απὸ τῆς παρατηρήσεως ταύτης ὁρμηθεῖσα ἡ τῆς ἑπο-
χῆς νομοθεσία ἐτράπη πρὸς δύο διαφορετικὰς ὅδούς, ἵνα
συναρμονίσῃ ἐν τῇ φορολογίᾳ τὸ ἀντικείμενον πρὸς τὸ ὑπο-
κείμενον, καὶ, ἐφ' ὅσον μὲν ἐσφαλμένως ἐπιστεύθη ὅτι αἱ
δαπάναι τοῦ ὑποκειμένου εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὴν οἰκονο-
μικὴν αὐτῆς ὑπόστασιν, ἐδημιουργήθησαν διάφοροι φόροι,
τινὲς ἄμεσοι, οἱ πλεῖστοι ὅμως ἔμμεσοι, ἐπὶ τῶν ἀναλώσε-
ων, δαπανῶν καὶ πολυτελείας, ὡς π. χ. ἡ Alcalava τῶν
Ισπανῶν, γενικὸν τέλος ἐπὶ τῆς ἀναλώσεως, ὅπερ καὶ ἐθε-
ώρησάν τινες ὡς ἔνα τῶν κυρίων παραγόντων τῆς κατα-
πτώσεως τῆς Ισπανίας, ἕτι δὲ ἡ Accise générale ἡ parti-
culière, ἡ Contribution des portes et fenêtres τῶν Γάλ-
λων ἡ Contribution Personnelle-Modilière (κατὰ τὸ δεύ-
τερον αὐτῆς μέρος) καὶ Ἀγγλικοί τινες φόροι δαπανῶν
καὶ πολυτελείας, ὡς λ. χ. οἱ ἐπὶ τῶν ἐνοικίου (Inhabited
House-duty), οἱ ἐπὶ τῶν ἀργένων ὑπηρετῶν, ἵππων, ἄμα-
ξῶν, κυνηγετικῶν κυνῶν, ὀρολογίων, πούδρας κτλ. κτλ.,
ὅπιντες οὗτοι περιληφθέντες ἀργότερον ὑπὸ τοῦ Pitt εἰς
τὴν γνωστὴν διάδα τῶν assessed-taxes ὑφ' οὓς θὰ ἴδω-
μεν περαιτέρῳ ὅρους. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην δύναν-
ται νὰ συγκαταλεχθῶσι καὶ οἱ τελωνειακοὶ δασμοί, ιστο-
ρικῶς προηγηθέντες ὡς ἔλκοντες τὴν καταγωγήν των μᾶλ-
λον ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων διοδίων (réages).

Ἐφ' ὅσον δὲ ἐκρίθη ὅτι τὴν οἰκονομικὴν ὑπόστασιν δὲν
ἡτο δυνατὸν νὰ ἐκπροσωπήσῃ ἡ δαπάνη, ἡτις πόροι ἀπέχει
τοῦ νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς ἐκείνην, ἀλλὰ τὸ προϊόν τοῦ
γεφαλαίου καὶ ἡ πρόσοδος ἐν γένει, ἐδημιουργήθησαν οἱ
διάφοροι φόροι ἐπὶ τῶν προϊόντων καὶ προσόδων, τεκμαι-
ριμένων ἡ αὐστηρῶς ἔξακριβουμένων, τεθείσης οὕτω, τέ-

λος. όρθιοτέρας σχετικῶς βάσεως πρὸς συναρμόνισιν ὑποκειμένου καὶ ἀντικιμένου.

Παραδείγματα τοιούτων φόρων κυρίως ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου εἶναι ὁ Land-tax τῶν Ἀγγλων, διάφοροι ἄλλοι κτηματικοὶ φόροι βάσιν ἔχοντες τὴν πρόσοδον, οὓς ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, ἢ δεκάτη, τὸ dixième καὶ τὸ vingtième τῶν Γάλλων ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῆς ἐγγείου ἴδιοκτησίας τῶν μισθῶν, τῶν κινητῶν ἀξιῶν κτλ., οἱ διάφοροι Ertragssteuern τῶν Γερμανῶν, οἱ φόροι ἐπιτηδευμάτων: Patentes αἱ Gewerbesteuern οἱ ἐπὶ τῶν ἐμπορευμητικῶν προσόδων ἀπὸ τεκμηριών ἐπιβαλλόμενοι, τὸ ἀρχαῖον Catasto τῆς Φλωρεντίας διάδοχον τοῦ προμημονευθέντος Estimo ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου καὶ ὅπερ ἀναπτυχθὲν μάλιστα εἰς προοθευτικὸν φόρον ὑπὸ τὸ ὄνομα Scala ἐβίωσε πρωτανίαν μίαν ὡς τὰ ρόδα καὶ τέλος ὁ κληθεὶς Triple-assessment τοῦ Ἀγγλου Pitt, πρώτη συστηματικὴ ἀπόπειρα ἐν Ἀγγλίᾳ φορολογίας τῆς προσόδου, ἥτις ὠρμάτῳ μὲν κατὰ τὴν βεβαίωσιν ἀπὸ τῶν δεδομένων τῆς προϋφισταμένης φορολογίας τῶν Assessed-taxes, ὡς τεκμηρίου, ὑπῆρξε δὲ ἢ πραγματικὴ ἀφετηρία τῆς νεωτέρας παγκοσίου μεταρρυθμιστικῆς κινήσεως.

Ἄξιον σημειώσεως εἶναι ὅτι κατὰ τὸ στάδιον τοῦτο τῆς δημιουργίας τῶν ἐπὶ τῶν δαπανῶν καὶ προσόδων φόρων, τὸ ἀρχῆθεν εἰς χρῆσιν συνθετικὸν σύστημα φορολογίας, τοῦ συνολικοῦ καθ' ὑποκειμένον ἀντικειμένου, ἀντικαθίσταται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διὰ τῆς ἀναλυτικῆς φορολογίας τῶν καθ' ἔκαστα ἀντικειμένων: δαπανῶν ἢ προσδημῶν, ἐπαφίεται δὲ οὕτως εἰπεῖν ἢ ἐναρμόνισις πρὸς τὸ ὑποκείμενον εἰς μηχανικὴν καὶ αὐτόματον σύνθεσιν.

Ἐν βῆμα ἀκόμη—ἢ μᾶλλον παραπάτημα—καὶ ἡ ἀμεσοῦς φορολογία, καταλείπουσα τὴν μέχρι τοῦτο μέθοδον συναρμονίσεως, δι' ἣς ὠρμωμένη ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου ἀνεζίτει τὰ φορολογητέα ἀντικείμενα, ἐν συνόλῳ ἢ ἐπὶ μέρους, καὶ ἐπεταῖ· ὡς ἡ ἔκμεσος, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὑποκειμένου καὶ ἔξω αὐτοῦ εἰς ἀναζήτησιν τῶν φορολογητέων ἀντικειμένων·

καὶ πραγμάτων, κεφαλαίων ἢ προσόδων καὶ ἐπιβάλλει ἐπὶ τῶν μονάδων αὐτῶν τὸν φόρον.

Οὗτος ἔδημιουργήθησαν οἱ κληθέντες πρὸς αὐτὸν οἱ φόροι, ὃν, ἐκτὸς τῶν ἐμπέσων, τυπικὰ παραδείγματα ἀμέσων τοιούτων εἶναι, ὁ Impôt Foncier τῆς Γαλλίας, ἐπιβληθεὶς ἀρχῆθεν ἐπὶ τῆς προσόδου τῆς μονάδος ἐκτάσεως καὶ βεβαιούμενος διανεμητικῶς, οἱ λοιποὶ παρὰ διεφόροις χώραις, βάσει κτηματολογίου ἐπιβαλλόμενοι ἐπὶ τῆς ἴδιοκτησίας τῆς γῆς, ως ὁ παρόντας γνωστὸς τουρκικὸς κτηματικὸς φόρος καὶ ἄλλοι.

Εἰς τοὺς πραγματικοὺς φόρους δύνανται νὰ συγαταλεγμῶσιν ἐπίσης καὶ ἐκ τῶν προμνημονευμέντων ὁ Land-tax τοῦ Ἀγγλῶν, ὁ τῶν οἰκοδομῶν ἡμέτερος, ὁ τῆς δεκάτης τῶν Ν. Χωρῶν, ως καὶ πᾶς ἄλλος ἀναλυτικὸς ἀμεσος φόρος ἐπὶ τῆς ἀκαθάριστου προσόδου ἢ καὶ ἀκαθαρίστου Κεφαλαίου, ὁσάκις συγχίζεται ἡ νομικὴ ἐκδοχὴ τῆς ἴδιοκτησίας πρὸς τὴν οἰκονομικήν.

Τινὲς μάλιστα περιλαμβάνουσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν πραγματικῶν φόρων καὶ πάντα ἐν γένει ἐπὶ μέρους ἀναλυτικὸν τοιοῦτον, μηδ' αὐτῶν ἔτι τῶν ἐπὶ τῶν καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτὸν σύμβατον, μηδὲν διότι πράγματι πᾶς ἐπὶ μέρους φόρος μὴ δυνάμενος νὰ συναρμονισθῇ τελείως πρὸς τὴν ἀρτίσαν οἰκονομικὴν προσωπικότητα καὶ ὑπόστασιν τοῦ ὑποκειμένου, ἀμελεῖ πάντοτε στοιχειά τινα ταύτης προσλαμβάνων οὕτω χαρακτηραῖς μικτὸν μετέχοντα πραγματικοῦ καὶ προσωπικοῦ φόρου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἡ προϊοῦσα ἔξελιξις τῆς ὁμαδικῆς ζωῆς καθ' ὅλους αὐτῆς τοὺς κλάδους ἔξιχθη εἰς τὸ κατακόρυφον: συνεστήθησαν καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν συνεταιρισμοί, ἔταιροίσι καὶ Τράπεζαι καὶ ποικίλα πιστωτικὰ ἰδρύματα, ἔξεδόθησαν μετοχαί, ὅμολογίαι, ἐπολλαπλασιάσθησαν τὰ μεταφορικὰ μέσα καὶ ἀνταλλακτικὰ τοιαῦτα διὰ τῆς ἐνδόσεως τραπεζογραμματίων καὶ τῆς δημονοργίας συμβατικῶν κινητῶν ἀξιῶν, ἀνεπτύχθησαν ποι-

κιλοι: βιομηχανίαι και ἀνταλλαγαὶ ἐπικερδεῖς ζωηρόταται, προέκυψαν ἄπειρα ἡθικὰ κεφάλαια και ἵκανότητες και ὑπηρεσίαι συνεπάγουσαι πλουσιωτάτας ἀμοιβάς, ἀνεπτύχθησαν πολυποίκιλοι σχέσεις ὁμαδικῶν ὑποχρεώσεων και βαρῶν μὲ χαρακτῆρα ἀρνητικῶν ἀγαθῶν και προσόδων κλπ.. ὠργανώθησαν φιλανθρωπικοὶ ὁργανισμοὶ δημόσιοι και ιδιωτικοὶ κτλ. κτλ. Υπὸ τὴν νέαν δὲ ταύτην ἔξελιχθεῖσαν μορφὴν πολυσχιδεστάτης οἰκονομικῆς ζωῆς, ἐκ μὲν τῶν κεφαλαίων ἀπέβαλλον δισημέραι τὴν σημασίαν αὐτῶν τὰ νεκρὰ και μὴ προσοδοφόρα τοιαῦτα, μετετίθετο δὲ βαθμηδὸν τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος ἐπὶ τῶν προσοδοφόρων τοιούτων και ἐπὶ τῶν κερδῶν και ἀμοιβῶν τῆς ἐργασίας και τῶν ἴτιρεσιῶν ἐν γένει, ἐν ᾧ ὁ ἐντόνως ἀναπτυσσόμενος συναγωνισμὸς ἀφ' ἐτέρου, καθίστα τὸ χάσμα μεταξὺ ἀκαθαρίστων και καθαρᾶς προσόδου αἰσθητότερον.

Φυσικώτατα ὅνειρα ἐπεβλήθη ἡ ἀνάγκη ἀναθεωρήσεως τῶν μέχρι τοῦδε ἀντιλήψεων περὶ τε τοῦ ἀντικειμένου τῆς φυροιογίας και περὶ τῆς οἰκονομικῆς ὑποστάσεως τῆς και λοιμένης νὰ βαστάσῃ τὸ βάρος τοῦ φόρου κατὰ τὴν ἐκ τινέσεως ἀντοχὴν αὐτῆς.

—Ἐκ τῆς ἀναθεωρήσεως ταύτης προέκυψαν αἱ ἀκόλυτοι θεμελιώδεις ἀρχαί:

α') "Οτι τὴν οἰκονομικὴν ὑπόστασιν τοῦ ὑποκειμένου και τὸ ἀποτελεῖ οὐχὶ τὸ ἀριθμητικὸν ἀλλὰ τὸ ἀληγερικόν τὸν οὕτως εἰπεῖν ἀνθροισμα τῶν και αὐτοῖς τὸ προσόδων πάσης κατηγορίας, συμπεριλαμβανομένων και τῶν ἀρνητικῶν τοιούτων τῶν ἀπορρεούσων ἐκ τῶν ὁμαδικῶν σχέσεων τοῦ ὑποκειμένου.

β') "Οτι λαμβανομένης ὑπὸ ὅψει τῆς θυσίας, ἦν ὑφίσταται ὁ φροδολογούμενος διὰ τῆς ἀποστερήσεως κλάσματος τῆς προσόδου αὐτοῦ, ἐπιβάλλεται ὁ διαφορισμὸς (discrimination) τῶν καθαρῶν προσόδων κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς θυσίας και ἐπομένως και συνεπῆς προσαρμογὴ τοῦ φροδολογικοῦ συντελεστοῦ πρὸς τὸν διαφορισμὸν τοῦτον.

—Ἡ δευτέρα τῶν δύο ἀρχῶν δεῖται ἀναπτύξεώς τι-

νος: Πράγματι διαφορισμὸς δύναται νὰ ἡ διπλοῦς καθ' ὃν ἀναφέρεται εἰς τὴν διαβάθμισιν τῆς θυσίας κατὰ τὴν προέλευσιν τῆς προσόδου ἢ εἰς τοιαύτην κατὰ τὸ ποσὸν τῆς προσόδου. Καὶ πρῶτον, ὑπάρχει ὅντως διαφορὰ θυσίας προκειμένου νὰ στερηθῇ τις εἰς σο δὴ ματος ἀποκηπισθέντος παῦθικῶς ἐκ τοποθετήσεως Κεφαλαίου ἄνευ θύδεμιᾶς συμμετοχῆς προσωπικῆς ἐργασίας, καὶ ἡ δοσον θυγειρήσεως προκύψαντος ἐκ συνδυασμοῦ Κεφαλαίου καὶ ἐργασίας καὶ τέλος ἡ μοισιδιαὶ ὑπηρεσίας ἐνεργηθείσης δι' ἐργασίας ἄνευ συνδρομῆς ὑλικοῦ Κεφαλαίου. Ἀφ' ἐτέρου, ἐὰν φαντασθῇ τις τὰς ποικίλας ὑλικὰς καὶ ἥμικας ἀνάγκας τοῦ φορολογουμένου κατατεταγμένας εἰς ὅμιλους δημοιειδεῖς καὶ ταξινομημένας κατὰ βαθμὸν χρησιμότητος καὶ ἀνάγκης, τὴν δὲ πρόσοδον τοῦ αὐτοῦ φορολογουμένου κατατετημένην ἐστὶ ὄνταλογα τμῆματα, εἶναι κατάδηλον ἵνα ἡ στέρησις μιᾶς δραχμῆς ἐκ τοῦ τμήματος τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸ τύμημα τοῦ ὅμιλου τῶν δαπανῶν πρώτης ἀνάγκης ἀποτελεῖ θυσίαν μείζονα ἢ ἡ στέρησις μιᾶς δραχμῆς ἐκ τοῦ τμήματος τῆς προσόδου τοῦ ἀνταποκρινομένου εἰς τὸν ὅμιλον τῶν ἀναγκῶν τοῦ δευτέρου βαθμοῦ καὶ οὕτω καθεξῆς. Εἶναι ἡ γνωστὴ ἀρχὴ τῆς τελεοῦσας στοιχείου της προσόδου (principe de l' utilité finale).

— Ἡ ξύμωσις ἐν τῷ σταδίῳ τούτῳ τῶν ἰδεῶν, ἐξ ὧν ἐξοιλάφθησαν αἱ δύο αὗται αρχαὶ καὶ ἡ προσπάθεια ὑπὸ τὴν πνοὴν τῶν ὀλοεὸν ἐπικρατούσων δημοκρατικῶν ἰδεῶν τοῦ 19ου αἰώνος πρὸς πραγμάτωσιν αὐτῶν, ἰδοὺ εἰς τὶ συνίσταται ὁ μειαρχούμενος δόγμασμός, περὶ οὗ ἔκαμον λόγον εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς τῆς ὄμιλίας μου.

Γνωρίζομεν ἱδη, μετὰ τὰ ἀναπτυχθέντα, ὅτι δοιστικὴν τοῦ κατεύθυνοις εἶναι μεταρρύθμιστις τῆς ἀμέσου φορολογίας διὰ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς καυθαρᾶς προσόδου διασκευαζομένου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δύο προμηθμονευθείσων γενικῶν ἀρχῶν.

Οφείλω ἐν τούτοις, προλαμβάνων ἐνδεχομένην πλάνην τινῶν, ν' ὑναφέσω ὅτι, ἐν τῇ συνοψισθείσῃ ἐξελίξει

τῆς ὁμαδικῆς προσπαθείας πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ ἴδεώδους τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης, ἡ ἐκτεθεῖσα διαδοχικὴ σειρὰ τῶν γενικῶν φαινομένων δὲν συμπίπτει ἐπακριβῶς, καμὲν ὅλα αὐτῆς τὰ σημεῖα, πρὸς τὴν ἴστορικὴν χρονολογίαν. Τούτῳ ὅμως δὲν σημαίνει. Προκειμένου περὶ ἀναλύσεως πολυσυνθετάτου φυσικοῦ γίγνεσθαι, τὸ οὐδέτερον εἶναι ἡ συναρμολόγησις τῆς ἀλύσσεως, δι’ ἣς συνδέονται τὰ φαινόμενα καὶ αἱ ἴδεαι κατὰ τὴν γενετικὴν παντιῶν ἀλληλουχίαν.

B

Λίαν διδακτικὴ εἶναι ἡ συγκροτικὴ μελέτη τῶν μεθόδων, δι’ ᾧν ἐπετεύχθη παρὰ ταῖς διαιφόροις χώραις ἡ προχαιρεθεῖσα ὑπὸ τῆς συντελεσθείσης ζυμώσεως μεταρρύθμισις καὶ πολὺ εὐδιαφέρουσαι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως αἱ προκληθεῖσαι ἐκθέσεις ἐπιτροπῶν καὶ κοινοθουλευτικὰ συζητήσεις.

Δὲν δύναμαι ἡ νὰ περιορισθῶ εἰς συντομωτάτην σύνοψιν τῶν ἀποκρυσταλλωθέντων ἀποτελεσμάτων παρὰ τοις τῶν κυριωτέρων Χωρῶν καὶ τοῦτο ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ ἀπαραίτητου.

A Γ Γ Λ Ι A

‘Οξ προεμνημόνευσαι, διὰ μέγας Ἀγγλος Πρωθυπουργὸς Pitt, ὁριώμενος κατὰ τὸ 1798 ἀπὸ τοὺς καλουμένους Assessed-taxes: ἀμέσους φόρους δαπανῶν καὶ πολυτελείας, κατέληξεν εἰς γενικὸν φόρον, τὸν γνωστὸν ὑπὸ τὸν ἀνάρρηστον ἄλλως τε τίτλον Triple-assessment.— Ο Pitt ἔβι σισθῆ ὡς πρὸς τὴν διασκευὴν τοῦ νέου φόρου ἐπὶ τῆς γνωστῆς ἦδη ἀποδόσεως τῶν Assessed taxes καὶ κατατάξας τοὺς φορολογουμένους εἰς τρεῖς κλάσεις κατὰ τὰς χονδρικῶς τεκμαιρομένας προσόδους ἐκ τῆς προϋφισταμένης ἐπὶ τῶν δαπανῶν φορολογίας ἐδημιούργησε τύπον συνθετικῆς προνομευτικῆς φορολογίας τῆς προσόδου.

Ἐννοήσας ὅμως ταχέως τὸ σφολερὸν τῆς βάσεως προέδη ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1799 εἰς τὴν δέουσαν μετταρρύθμισιν καταλήξας εἰς συνθετικὸν προοδευτικὸν φόρον ἐπὶ τῆς συνολικῆς πραγματικῆς καθαρᾶς προσόδου incomé-tax), βεβαιουμένης βάσει δηλώσεως τοῦ φορολογουμένου.

‘Αντιπαρέρχομαι τὰ περιστατικά, ὡφ’ ἀ καταργηθεὶς ὁ φόρος οὗτος κατὰ τὸ 1802 ὑπὸ τοῦ Addington ἐπανελή-

φθη ί νπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐν ἔτος κατόπιν, κατὰ τὸ 1803, μεταμορφωθεὶς εἰς ἀναλυτικὸν κατὰ κατηγορίας, κατηργήθη πάλιν ἐν ἔτει 1816, ἵνα ἀναφανῇ ἐκ νέου κατὰ τὸ 1842 ἐπὶ τοῦ Sir Roberd Peel, ἔκτοτε παραμείνας τελειοποιούμενος καὶ μεταρρυθμίζόμενος.

—Κατὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ δργανισμὸν τοῦ Income-tax, πᾶσαι αἱ πρόσδοδοι κατατάσσονται εἰς 5 διακεκριμένας κατηγορίας ἢ θυρίδας (cédules) υπὸ στοιχεῖα Α,Β,Γ,Δ,Ε, εἰς ἕκαστην τῶν ὅποιων ἀντιστοιχεῖ καὶ εὐάρμοστος ἴδιᾳ μέθοδος βεβαιώσεως. *

Εἰς τὴν θυρίδα Α ὑπάγονται οἱ κτηματίαι, φορολογούμενοι ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ ἐνοικίου τῶν ἔκμισθουμένων γαιῶν καὶ οἰκοδομῶν αὐτῶν ἢ ἐπὶ τεκμαρτοῦ τοιούτου, ὁσάκις κατοικοῦσιν αὐτοὶ τὴν οἰκοδομήν των ἢ ἐκμεταλλεύοντει οἱ ἴδιοι τὸ ἀγροτικὸν αὐτῶν κτῆμα, τὸ τελεύταιον τοῦτο ἄλλως τε σπανιώτατον ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐν περιπτώσει ἐξαισθάνεως τὴν δήλωσιν ἐπιδίδει ὁ μισθωτής, καταβάλλοντας τὸν φόρον καὶ παρακρατῶν αὐτὸν κατὰ τὴν κληρωμήν τοῦ μισθώματος εἰς τὸν ἴδιοκτήτην. Ἡ μέθοδος αὗτη τῆς συλλήψεως τοῦ φόρου εἰς τὴν πηγήν του (collection at the source—stoppage à la source) ἀπεδείχθη πιεκτικωτάτη, ἐφαρμοζομένη δὲ καὶ ἐπὶ ἑτέρων θυρίδων Σ καὶ Ε ἀσφαλίζει ἀνέξοδον καὶ βεβαίαν εἰσπραξίν τῶν 2/3 περίου τῆς ὀλικῆς ἀποδόσεως τοῦ Income-tax, ἐλαττοῖ δὲ εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸ φυσικῶς ἐπώδυνον τῆς φοροφορολογίας διὰ τὸν πραγματικὸν φορολογούμενον.

Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ φόρου ἐκπίπτονται ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου ἐνοικίου διὰ μὲν τὰς γαίας, οἱ τόκοι δανείων, τὰ διάφορα τέλη καὶ 1/8 δι' ἔξοδα συντηρήσεως, διὰ δὲ τὰς οἰκοδομὰς μόνον τὸ 1/6 διὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα, τοῦτο δὲ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ καθαροῦ δῆθεν ἐνοικίου, ἐν ᾧ κυρίως εἰπεῖν ἐξακολουθεῖ φορολογούμενον τὸ ἡμικαθάριστον διὰ τὰς γαίας καὶ τὸ ἀκαθαρίστον διὰ τὰς οἰκοδομὰς διὰ συντελεστῶν κατὰ 1/8 ἢ 1/6 μικροτέρων.

—Ἡ θυρὶς Β ἀνήκει εἰς τὸν μισθωτάς, οἵτινες φορο-

λογοῦνται, διὰ τὸ καθαρὸν κέρδος τῆς γεωργικῆς των ἐπιχειρήσεως, ἐν ᾧ κατὰ τὴν ψυρίδα Α ἐφορολογήθη ὁ ίδιοκτήτης διὰ τὸ ἀμιγὲς ἐδαφικὸν εἰσόδημα (rente du sol) ἐξ ἐνοικίου τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ. Οἱ σπάνιοι ίδιοκτῆται, οἵ ίδιομεταλλευόμενοι τὸ κτῆμά των, καταβάλλουσιν ἔκτὸς τοῦ φόρου τῆς ψυρίδος Α καὶ τὸν φόρον τῆς ψυρίδος ταύτης.

Τὸ καθαρὸν γεωργικὸν κέρδος ὀρίζεται ἵσον ποδὸς τὸ 1/3 τοῦ ἐν τῇ ψυρίδᾳ Α βεβαιωθέντος μισθώματος, τοῦ φορολογουμένου δικαιουμένου ν' ἀποδεῖξῃ ἐνδεχομένως ἔλασσον κέρδος.

— Η ψυρίς Σ προορίζεται διὰ τὰ ἐκ δημοσίων χρεώγραφων καὶ λοιπῶν κινητῶν ἀξιῶν ἀναβρύνοντα εἰσοδήματα, τοῦ φόρου εἰσπραττομένου ὃια τῆς μενόδου τοῦ stoppage à la source μεσολαβήσει τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν λοιπῶν Ἰδιωτικῶν Τραπέζων.

— Εἰς τὴν ψυρίδα Δ ἀπαντῶμεν τὰ κέρδη τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, εἰς δὲ

— τὴν ψυρίδα Ε, τοὺς μισθούς, συντάξεις κτλ., ὃν ὁ φόρος βεβαιοῦται ἐπίσης διὰ τῆς συλλήψεως εἰς τὴν πηγὴν.

— Όπου δὲν ἐφαρμόζεται τὸ stoppage à la source, ἡ ἀδιάμεσος βεβαίωσις γίνεται βάσει δηλώσεως τοῦ φορολογουμένου, τῇ συνεργείᾳ ἐπιτροπῶν ἐκ λαϊκῶν τοπικῶν στοιχείων ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν Ἀρχῶν. Τὰ τοπικὰ ὅμως στοιχεῖα ἐκπορεύονται ἐκ τῆς Βουλῆς κατὰ τὸν ἀκόλουθον μηχανισμόν. Οἱ ἐπὶ τῆς βεβαίωσεως τοῦ ἀρχαίου ἀγροκτηματικοῦ φόρου (Land-tax) ἐπίτροποι, διορίζομενοι ὑπὸ τῆς Βουλῆς, διορίζουσιν αὐτοὶ ἐκλέγοντες μιτταξὴν τῶν κατοίκων ἀνὰ 7 κατὰ περιφέρειαν ἢ μὲν σὺν τῷ Γενικοὺς Ἐπιτρόπους General-Commissioners ἐπὶ τῆς βεβαίωσεως τοῦ Income-tax, οἵτινες πάλιν προσθαίνουσιν εἰς διορισμὸν ἢ μὲν σὺν τῷ πλέον βεβαιωτῶν (assessors).

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι διανέμουσιν εἰς τοὺς φορολογουμένους τὰ ἔντυπα τῶν δηλώσεων, συνάγουσι κατόπιν τὰς καταρτισθείσας δηλώσεις, βασανίζουσι ταύτας, ἐπιφέρουσι τὰς ἀς κρίνουσιν ἀναγκαίας αὐθήσεις καὶ καταρτίζουσι

τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους. Τούτους ἔξετάζει καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος (surveyor), ἐπιφέρων ἐπίσης τὰς ἐγκρινομένας ὑπ' αὐτοῦ διορθώσεις; μενδ' ὅ οἱ κατάλογοι παραθίδονται εἰς τοὺς Γεν. Ἐπιτρόπους, κηρύσσοντας ἐκτελεστοὺς καὶ δημοσιεύοντας αὐτούς.

Προκειμένου ὅμως περὶ τῆς ψυχίδος D (ἐμποροβιομήχανοι), τὸ ἔργον τῶν κοινῶν assessors διενργοῦσιν εἰδικοὶ ἐμπειροτέχναι βεβαιωταὶ Additional-Commissioners, διοριζόμενοι ἐπίσης ὑπὸ τῶν Γεν. Ἐπιτρόπων. Ἐκτὸς δὲ τούτου δικαιοῦνται ὁ φορολογούμενος, πρὸς ἀποφυγὴν ἀναμίξεως τῶν τοπικῶν στοιχείων, νὰ ἐπιδώσῃ τὴν δήλωσίν του εἰς ἐπὶ τούτῳ περιιδεύοντα εἰδικὸν δημόσιον ὑπάλληλον, ὅποτε καὶ ἐγγράφεται εἰς τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους τῆς Κοινότητος ὑπὸ στοιχείον μόνον ἢ ἀριθμόν, μὴ μνημονευομένου τοῦ ὄντος τού.

Οἱ φορολογούμενοι, οἱ μὴ δηλώσαντες ἢ ὥν ἡ δήλωσις ὑπέστη μεταβολήν, δικαιοῦνται εἰς ἔνστασιν κατὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους, δικαζομένην ὑπὸ τῶν Γενικῶν Ἐπιτρόπων, παρισταμένων κατ' ἀντιμωλίαν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ φορολογουμένου.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἔφεσις ὡς πρὸς τὸ τυπικὸν μόνον μέρος.

— Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς εἶναι κοινὸς δι' ἀπάσας τὰς ψυχίδας, τῆς κατανομῆς τῶν προσόδων εἰς τοιαύτας ἔχούσης ἀπλῶς τὸν πρακτικὸν σκοπὸν διαφορισμοῦ τῆς μενόδου βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως, οὐχὶ δὲ καὶ σκοπὸν διαφορισμοῦ προελεύσεως, ὡς θὰ ὑπέθετε τις.

— Μόλις κατὰ τὸ 1907 εἰσήχθη ὁ ποιοτικὸς κατὰ προέλευσιν διαφορισμός, ὃρισμέντος διὰ τὰς ἄνευ συμμετοχῆς Κεφαλαίου κερδαινομένας προσόδους (earned incomes) συντελεστοῦ κατὰ $\frac{1}{4}$ ἐλάσσονος τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῶν λοιπῶν. Κατὰ δὲ τὸ 1910 ὁ Lloyd George εἰσήγαγε καὶ τὸν διαφορισμὸν κατὰ ποσόν, ἐπιβαλλὼν ἐπιπρόσθετον συντικὸν φόρον (supertax) ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσό-

δου τῆς ὑπερβαινούσης τὰς 5000 Λ. Α. καὶ μόνον ἐπὶ τοῦ ὑπερβαλλόντος τὰς 3000 Λ. Α. ἴμματος. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὥρισε καὶ ἔκπτώσεις δι' ἕκαστον ὑποδεκαξαετεῖς τέκνον τοῦ φορολογουμένου, ἐφ' ὅσον ἡ πρόσοδος τούτου δὲν ὑπερβαίνει τὰς 500 Λ. Α.

Οἱ συντελεσταὶ καὶ ἔκπτώσεις ὁρίζονται ἕκαστοτε κατὰ τὰς ἀνάγκας, διὰ τοῦ ἐτησίου Νόμου τοῦ προϋπολογισμοῦ. Οὕτως, ἀπὸ 1 σελ. 2 π. δι' ἕκαστην Λ.Α. κατὰ τὸ 1854 (ἐποχὴν τοῦ Κοιμαϊκοῦ πολέμου) κατῆλθε εἰς μόνον 2 π. κατὰ τὸ 1874, ἀνῆλθε καὶ πάλιν εἰς 1 σελ. 3 π. κατὰ τὸ 1902/1903 (ἐποχὴν τοῦ πολέμου τοῦ Transvaal) καὶ κατῆλθεν ἐκ νέου μέχρις 1 σελ. κατὰ τὸ 1906.

Κατὰ δὲ τὸν προϋπολογισμὸν 1 Ἀπριλίου 1916–31 Μαρτίου 1917 τὰ πράγματα είχον ώς ἔξης, καθ' ἃς ἔχω συγκεντρώσει πληροφορίας.

- 1) Συντελεστὴς γενικὸς σελ. 5 κατὰ Λ.Α., ἦτοι 25 o/o.
- 2) ἔκπτώσεις: ἐπὶ ε ν ο λ ι κ ᾧ σ προσόδου

ἀπὸ	1 Λ.—	160	ἔκπτώσις	Λ. 130
»	161 »	—400	»	» 120
»	401 »	—500	»	» 100
»	501 »	—600	»	» 100
»	601 »	—700	»	» 70

3) Διαφορισμός: Ἐπὶ κερδαινομένων προσόδων μὴ ὑπερβαινούσῶν τὰς 2500 Λ. ουντελεστὴς ἡλαττωμένος σελ. 3 π. 9.

4) supertax: σελ. 3 π. 6 ἐπιβαλλόμενος ὑπεράνω τῶν 3000 Λ. καὶ οὐχὶ ώς πρότερον 5000 Λ.

5) Ἐπὶ τῶν ἐκτάτων κερδῶν πολέμου φορολογεῖται διὰ τοῦ income-tax καὶ supertax μόνον το ἀπομένον ὑπόλοιπον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐκτάκτου φόρου. Οὕτω π. χ. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προϋπολογισμοῦ 1916/17 ἐπὶ ἐκτάκτου κέρδους 100.000 Λ. Α., πρῶτον ἀφαιροῦνται αἱ 50,000 ώς ἔκτατος φέρος πρὸς 500)ο ἢ μᾶλλον ώς συμμετοχὴ πλέον ἐξ ἡμισείας τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ κέδη, ἐπὶ

τῶν ὑπολοίπων δὲ 50.000 Λ. ἐπιβάλλεται τὸ income καὶ super-tax. (Ἐπὶ τῶν 100.000 ἀναλογεῖ πρὸς 71.25 ο/ο).

Ἐξ ὕστων ἐλέχθησαν μέχρι τοῦδε συνάγεται ὅτι ὁ φόρος οὗτος, ὡς ἔξειλίχθη ἐν Ἀγγλίᾳ, εἶναι σήμερον σύνθετος ἐξ ἀναλυτικοῦ κατὰ κατηγορίας (cédulaire) καὶ ἐκ προσεπιβαλλομένου συνθετικοῦ (global), δι’ οὗ ἐπιτυγχάνεται ὁ ποσοτικὸς διαφορισμὸς καὶ προοδευτικότης ἐπὶ τῶν μεγάλων προσόδων, ἐν ᾧ ἐπὶ τῶν μικρῶν ἐνεργεῖται αὐτῇ διὰ τῶν προμημονευθεισῶν ἐκπτώσεων.

Μεταξὺ τῶν περισσωμέντων ἀρχαίων φόρων τῆς Ἀγγλίας καταλέγονται καὶ ἔξακολουθούσι βεβαιούμενοι καὶ σήμερον, πρὸς τῇ διὰ τοῦ income-tax φρολογία, ὁ διανεμητικὸς ἀγροκτηματικὸς land-tax καὶ ὁ ἐπὶ τῶν κατοχημένων οἰκοδομῶν Inhabited house-duty ἀμφότεροι ἀποδοσεῶς λίσαν ἀσημάντου διὰ τὸν Ἀγγλικὸν προϋπολογισμόν.

Δὲν κατέχω τὴν ἔξήγησιν τῆς διατηρήσεως τοῦ δευτέρου, ἀλλὰ περὶ τοῦ land-tax γνωρίζω ὅτι, ὅταν ὁ Pitt κατὰ τὸ 1797 εἰσῆγε τὸν φόρον ἐπὶ τῶν προσόδων, εὐρισκόμενος εἰς ταμιακὰς στενοχωρίας, ἐπρότεινε εἰς τοὺς γαιοκτήμονας land-lords τὴν κεφαλαιοποίησιν καὶ ἔξαγορὰν τοῦ φόρου, ὅπερ καὶ ἐπέτυχε κατὰ τὸ ἡμισυ σχεδόν. Ἐκτὸτε, συνεργούσης καὶ τῆς Ἀγγλικῆς ἴδιορρυθμίας, ἔξακολουθεῖ εἰσπραττόμενος ὁ φόρος οὗτος (perpetual-tax ἐπικληθείς), συμψηφιζόμενον τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τοὺς κληρονόμους τῶν ἔξαγορασάντων αὐτὸν ἀρχαίων γαιοκτημόνων. Ἐν περιπτώσει, ἐννοεῖται, καταργήσεως αὐτοῦ ἢτε ἐπρεπε νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τοὺς δικαιουχούς τὸ κεφαλαιοποιούμενον ὑπόλοιπον τῆς ἀτέρμονος ταύτης rente.

Ἡ ἀπόδοσις τοῦ φόρου μετεπήδησεν ἀπὸ 1.856.000 Λ. A. κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τὸ 1798 εἰς Λ. A. 15.640.000 κατὰ τὸ 1915, ἀνήλθε δὲ κατὰ τὸ 1909 εἰς Λ. A. 38.000.000 ἥτοι 950 ἑκ. φράγκων, ὑποθέτω δὲ εἰς ὑπερδιπλάσια ποσὰ μετὰ τὰς τελευταίας μεταβολάς, ἀς ἀνέφερα προηγουμένως.

I T A L I A

Καθ' ἡν ἐποχὴν ὑπὸ τὴν πυγμὴν τοῦ Μεγάλου Καβοὺρ
ξένυμοῦτο ἡ ἐνότης τῆς Ἰταλίας, αἱ φορολογίαι τῶν δια-
φόρων κρατιδίων, ἐξ ὧν συνεκροτήθη τὸ νέον Κράτος,
ἀπετέλουν αὐτόχρονα ἀσυνάρτητον μωσαϊκόν !

'Ἐν Βενετίᾳ καὶ Λομβαρδίᾳ: Φόρος ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου, ἔτερος ἐπὶ τῶν ἐμποροθυμηχανικῶν ἐπιχειρήσεων μὲ
ἀπόχρωσιν τοιούτου ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἐπιπροσθέτως
φόρος κεφαλικὸς καὶ ἔκτὸς τούτου καὶ ἄλλος τις μὲ ἄξιώσεις φόρου ἐπὶ τῆς προσόδου.

'Ἐν Πάρμᾳ: Φόρος ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων καὶ φόρος κε-
φαλικός.

'Ἐν Μοδάνῃ: Κεφαλικὸς καὶ ἔτερος πολυσύνθετος ἐπὶ¹
τοῦ Κεφαλαίου.

'Ἐν Τοσκάνῃ: Φόρος οἰκογενειακός.

'Ἐν ταῖς ὑπὸ τὸν Πάππαν Χώραις: Φόρος ἐπὶ τῶν
ὑποθέσεων καὶ ὅλος κεφαλικὸς κατὰ κλάσεις.

'Ἐν Νοαπόλει: Φόρος ἐπὶ τῶν ιασθῶν καὶ συντάξεων.

'Ἐν Σαρδηνίᾳ: Φόρος πολυσύνθετος ἐπὶ ἐμπορικῶν
καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.

Καὶ οὕτω καθεξῆς, πανταχοῦ δὲ φόροι κτηματικοὶ ἐπὶ²
τῇ βάσει ὑπερείκοσι διαφόρων κτηματολογίων, γεωμετρι-
κῶν ἢ περιγραφικῶν.

Πρὸ τοῦ τοιούτου χάους ὁ Ηροιμηθεὺς Καβοὺρ εἶχεν
ἡδη ἐγκαίρως φροντίσει ν' ἀποστείλῃ τὸν φίλον του Broglie
εἰς Ἀγγλίαν πρὸς μελέτην τῶν ἐκεῖ τελουμένων, τὸ δὲ πό-
ρισμα τοῦ Broglie ἐδημοσιεύθη κατὰ τὸ 1856, ἀφετηρία
γενόμενον τῆς ἐπελθούσης μεταρρυθμίσεως.

Ἡ μεταρρυθμίσις αὕτη συντελεοθεῖσα βαθμιαίως καὶ
περίπου καθ' ὀλοκληρίαν συνοψίζεται:

α') Εἰς μετατροπὴν ἡδη ἀπὸ τοῦ 1865 τοῦ ἐπὶ τῶν
οἰκοδομῶν φόρου εἰς ποσοτικὸν ἀπὸ διανεμητικοῦ, ἐπὶ τῇ
βάσει νέας διενεργηθείσης γενικῆς ἀπογραφῆς.

β') Είς τὴν διὰ τοῦ Νόμου τῆς 1 Μαρτίου 1886 καὶ τοῦ τροποποιήσαντος αὐτὸν τῆς 20 Ιανουαρίου 1893 ὁργάνωσιν καταστρώσεως νέου γενικοῦ κτηματολογίου.

γ') Είς τὴν κατάργησιν τῶν λοιπῶν ἀμέσων φόρων καὶ ἀντικατάστασιν αὐτῶν διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων τοῦ κινητοῦ πλούτου, (*Imposta sui redditi della ricchezza mobile*).

'Ο φόρος οὗτος ἐπεβλήθη τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1864 ὑπὸ τοῦ Minghetti ως διανεμτικός, μετερχούμενος κατὰ τὸ 1887 ἐπὶ Δεπρέτη εἰς ποσοτικόν, λαβὼν τὸν ὄριστικὸν τύπον, δῆν διατηρεῖ καὶ σήμερον, μετά τινας τροποποιήσεις κατὰ τὸ 1894 καὶ 1907.

Κατὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ ὀργανισμὸν του αἱ πρόσοδοι κατανέμονται ἐπίσης εἰς ὅ μνησις, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρόσλευσιν αὐτῶν.

Εἰς τὴν μνησία Α πριλαμβάνονται τὰ αὐτόματα εἰσοδήματα τοῦ Κεφαλαίου, τὰ ἄνευ συμμετοχῆς ἐργασίας ἀναθρόνοντα. Ἡ μνησὶς ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο ὑπομνησίας τὴν Α¹, ἐφ' ἣς ἐφαρμόζεται ἡ μέθοδος τῆς συλλήψεως εἰς τὴν πηγήν καὶ τῆς Α² τῆς ἀδιαμέσου βεβαιώσεως.

Εἰς τὴν μνησία Β κατατάσσονται αἱ μικταὶ πρόσοδοι Κεφαλαίου καὶ ἐργασίας, οἷον κέρδη ἐμπορικά, βιομηχανικὰ καὶ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων. Τὰ τελευταῖα ταῦτα ὅλως ἀδικαιολογήτως φορολογοῦνται μόνον ἐφ' ὅσον πραγματοποιοῦνται ὑπὸ μισθωτῶν ξένου κτήματος, ἐν ὃ οἱ ἴδιοι κτῆται εἴτε ἐκμισθοῦντες τὸ κτήμα των καὶ ἀπολαύοντες τὸ ἐκ τούτου ἐνοίκιον μόνον, εἴτε ἴδιοκαλλιεργοῦντες αὐτὸν καὶ ἀπολαύοντες ὀλόκληρον τὸ γεωργικὸν κέρδος καταβάλλουσι πάντοτε μόνον τὸν κτηματικὸν φόρον ἐπὶ τοῦ ἀμιγοῦς ἐδαφικοῦ εἰσοδήματος (*rente du sol*).

Ἡ μνησὶς Σ ἀνήκει εἰς τὰς προσόδους τὰς προκυπτούσας ἄνευ συμβολῆς Κεφαλαίου, ἐξ ἀσκήσεως τεχνῶν, βιοτεχνικῶν ἐπιτηδευμάτων, ὡς καὶ ἐλευθέρων ἢ μισθωτῶν ἴδιωτικῶν ὑπηρεσιῶν κτλ., ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων ἐφαρμοζομένης τῆς συλλήψεως εἰς τὴν πηγήν:

Ἡ θυρὶς D προώρισται διὰ τὸν μισθοὺς καὶ συντάξεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐφαρμοζομένης καὶ ἐνταῦθα τῆς συλλήψεως εἰς τὴν πηγὴν.

Καὶ τέλος ἡ θυρὶς ἀνεξάρτητος ἀπὸ τοῦ ὅλου συστήματος, ἐνδιαφέρει τοὺς κολλήγους, ἐφ' ὃν ἐπιβάλεται ίδια φορολογία, ἐπὶ ποσοστῷ τοῦ κτηματικοῦ φόρου τοῦ ἀγροκτήματος (5 1/2 o/o, ὁσάκις ὑπερβαίνει τὰ 50 φρ.).

— Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς εἶναι κατ' ἐπίφασιν ὁ αὐτὸς δι' ὅλας τὰς θυρίδας, 20 o/o, ἀλλὰ ὁ διφορισμὸς τῆς προελεύσεως τῆς προσόδου ἐπιτυγχάνεται φορολογουμένου διαφόρου κλάσματος τῆς προσόδου κατὰ τὴν διάφορον θυρίδα εἰς ἣν ἀνίκει. Οὕτως : αἱ πρόσοδοι τῆς ὑποθυρίδος A¹ φορολογοῦνται ἀρτιῶς, ἥτοι πρὸς 20 o/o, τῆς ὑποθυρίδος Λ₂ κατὰ τὰ $\frac{30}{40}$ αὐτῶν, ὅπερ ἀναλυγεῖ πρὸς 15 %

τῆς B κατὰ $\frac{20}{40}$ ἥτοι πρὸς 10 %, τῆς C κατὰ $\frac{18}{40}$ ἥτοι πρὸς 9 %, τῆς D πρὸς $\frac{15}{40}$ ἥτοι πρὸς 7 1/2 %.

Ἐκτὸς τούτου ἐκ τῶν φορολογητέων οὕτω κλασμάτων τῶν προσόδων B, C καὶ D ἐκπίπτονται 400 φρ. ἵταλ. μένοντα ἐντελῶς ἀφορολόγητα, διὰ δὲ τὰ ἀπομένοντα οὕτω φορολογητέα ὑπόλοιπα, ἐφ' ὃσον κείνται μιταξὺ 400 καὶ 800 φρ. διὰ τὰς θυρίδας B καὶ C ἢ μεταξὺ 400 καὶ 500 διὰ τὴν θυρίδα D ὁρίζονται μικροὶ ἐκπτώσεις κατὰ τειχὰν φθίνουσαν, ὥστε ἀσφαλίζεται οὕτω καὶ ποίᾳ τις προοδευτικότης, ἐντὸς στενωτάτων ὅρίων.

Ἡ ἀδιάμεσος βεβαίωσις καὶ ἔλεγχος γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει δηλώσεων ὑπὸ τῆς Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς ἀποκλειστικῶς, ἔχουσης κατὰ τὸ γράμμα τοῦ νόμου εὐρυτάτην δικαιοδοσίαν ἐρεύνης. Ἀλλ' ὅπως καὶ τις διάταξις τοῦ Νόμου περὶ προπαρασκευαστικῆς συνεργείας τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων ἔμεινε νεκρά, ὁμοίως καὶ ἡ στάσις τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ, οὗσα πλέον ἡ ἐπιεικὴς ἔνεκα

τῆς συναισθίσεως τῆς βαρύτητος τοῦ φιδολογικοῦ συντελεστοῦ, καταλήγει εἰς κοινὸν συνήθως παζάρευμα, ὁ δ' ἔλεγχος καὶ ἡ ἔρευνα περιορίζονται συνχνότατα εἰς ἀπλῆν ἔξακρίβωσιν τοῦ ἐνοικίου τοῦ φιδολογουμένου, οὕτως ὥστε καὶ ὅστιαν ὁ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς πραγματικῆς προσόδου φόρος ἔξεφυλλίσθη εἰς τοιοῦτον ἐπὶ τῇ βάσει ἔξωτερικοῦ τεκμηρίου.

Βαθμοὶ διαδικασίας ύπάρχουσι τρεῖς, ὃν ὁ πρῶτος ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς μὲν πλειοψηφίαν κοινοτικῶν στοιχείων, ἐπιτρέπεται δὲ καὶ προσφυγὴ εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, δικάζοντα κατὰ τόπους.

Ἐν τῶν ἀναπτυχμένων συνάγεται ὅτι ὁ Ἰταλικὸς φόρος εἶναι καθαρὸς ἀναλυτικὸς κατ' ἔμπνευσιν καὶ ὑπόδειγμα τοῦ Ἀγγλικοῦ, μὲν ποιοτικὸν διαφορισμὸν τελειότερον ἄλλ' οὐχὶ καὶ μὲ τοιοῦτον ποσοτικόν. Ήτοι μὲ προοδευτικότητα ἐπαρκῆ. Δεδομένης ὅμως τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἔδημησυργήθη, παρουσιάζει, παραβαλλόμενος πρὸς τὸν τότε Ἀγγλικόν, θετικὴν πρόοδον.

Ἡ ἀπόδοσίς του ἀπὸ 61 ἑκατομ. φρ. κατὰ τὸ 1865 ἔφθασε κατ' ἀνώτατον ὅριον τὰ 305 ἑκ. κατὰ τὸ 1905 καὶ ἐκυμαίνετο κατὰ τὴν προπολεμικὴν περίοδον μεταξὺ 275 καὶ 300 ἑκατομμυρίων.

Δεδομένου τιῦ μεγάλου συντελεστοῦ καὶ ἀκριβῶς, δύναται τις εἰπεῖν, ἔνεκα τοῦ βαρέος συντελεστοῦ, ἡ ἐπιτυχία του κρίνεται μετρίᾳ.

Ἐκτοτε κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον, ἵνα διατρέχομεν, ἡ ἀπόδοσις θὰ ἐσημείωσε βεβαίως αἰσθητὴν αὔξησιν, διότι ἔξ δυνατῶν διαθέτω πληροφοριῶν καὶ κατὰ 10 ο/ο ηὗδηθησαν οἱ συντελεσταὶ καὶ πρόσθετος προοδευτικὴ κλίμαξ ἀπὸ 5 ο/ο ἕως 20 ο/ο προσεπεβλήθη ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν καὶ συμμετοχῶν τῶν μελῶν διοικητικῶν συμβουλίων ἔταιρῶν κτλ.

ΠΡΩΣΙΑ

Ἡ ἐν Πρωσίᾳ συντελεσθεῖσα φιδολογικὴ μεταρρύθ-

μισις κατὰ τὸ 1891, 1893 ὑπὸ τοῦ τότε 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Von Mickel θεωρεῖται ὑπό τινων ὡς μία ἐκ τῶν μεθοδικωτέρων ἐξ ὅσων ποτὲ ἐπεχειρήθησαν. 'Ο Μίκελ ὁρμώμενος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὅτι οἱ ἀναλυτικοὶ καὶ πραγματικοὶ φόροι ἀρμόδουσι μᾶλλον εἰς τὰς Κοινότητας, ἐν ὃ ὁ Κρατικὸς φόρος πρέπει νὰ ἔναι συνθετικὸς (global), ἐξεχώρησε τοὺς ὑφισταμένους κτηματικοὺς φόρους (grundsteuer καὶ gebäudesteuer) εἰς τὰς Κοινότητας, ἐγκατέστησε δὲ ὡς Κρατικὸν τῆς Πρωσίας φόρον, συνθετικὸν τοιοῦτον ἐπὶ τῆς καθαρᾶς συνολικῆς προσόδου (Einkommensteuer) μετὰ συμπληρωτικοῦ ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου (Ergänzungsteuer).

Ἐπὶ τέλους δὲ κατήργησε καὶ τὸν μεταρρυθμισθέντα ἀπὸ τοῦ 1851 Klassentenier, ὅστις ὑπὸ τὸν τίτλον Klassifizierte Einkommensteuer προέβαλλεν ἀξιώσεις φόρου ἐπὶ τῆς προσόδου καὶ τέλος συνεπλήρωσε τὴν μεταρρύθμισιν διὰ διασκευῆς ἐπὶ τὸ τελειότερον τοῦ ἐπίσης ὑφισταμένου φόρου ἐπιτηδευμάτων (gewerbesteuer).

'Ο Πρωσικὸς Einkommensteuer ἐξαιρεῖ τῆς φορολογίας τὰς μὴ ὑπερβαινούσας τὰ 900 μάρκα (1125 δρ.) προσόδους, τὰς δὲ ὀλγατέρας τῶν 900 μ. φορολογεῖ διὰ διατιμητικοῦ πίνακος συνημμένου εἰς τὸν Νόμον καὶ σημειοῦντος τὸν πληρωτέον φόρον ἀπέναντι κλίμακος ὁρίων προσόδων. 'Ἐν συνόψει διὰ τὰς μεταξὺ 900 καὶ 10,500 μ. προσόδους ὁ φόρος προχωρεῖ ἀπὸ 6 μ. ἕως 300, ἥτοι ἀπὸ 0.66 ο)ο μέχρι 2.85ο)ο. Διὰ προσόδους κειμένας μεταξὺ 10.500 καὶ 100.000 μ. ὁ φόρος βαδίζει μεταξὺ 2.85 ο)ο καὶ 5 ο)ο Παραδόξως καὶ ἀναιτιολογήτως ἐπαναπίπτει εἰς 4 ο)ο διὰ τὰς μεταξὺ 100.000 καὶ 105.000 καὶ πάλιν διὰ τὰς πέραν τῶν 105.000 ὁρμώμενος ἀπὸ 3.80 ο)ο βαίνει προσεγγίζων ὥλον, ὡς πρὸς τούτους τὸ 4 ο)ο.

'Ο συμπληρωτικὸς (Ergänzungsteuer) ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ κεφαλαίου, ἐπιτυγχανομένου δπως ἐμμέσως ποιοῦ τινος διφορισμοῦ μεταξὺ προσόδων ἐκ κεφαλαίων καὶ προσόδων ἄνευ κεφαλαίου.

Ἐξαιρεῖται τῆς φορολογίας κεφάλαιον κατώτερον 6.000 μ. ἡ κατώτερον 20.000 μ. ἀποφέρων ὅμως πρόσοδον μὴ ύπερβαίνουσαν τὰ 900 μ.

Ἡ φορολογία βασίζεται ἐπίσης ἐπὶ διατιμητικοῦ πίνακος ἀντιστοιχοῦντος πρὸς συντελεστὴν ἐλαφρότατον περίπου 1)2 τοῖς χιλίοις.

Οἱ Πρωσικὸς νόμος παραχώρει ἐκπτώσεις διὰ βάροι οἰκογενειακά, λαμβάνων ὑπ' ὅφει καὶ τὰ βάροι ἐξ ἀσθενειῶν, σπουδῶν τέκνων, χρέους ἐκ δυσχερειῶν οἰκονομικῶν καὶ βαίνει μέχρις ἐκπτώσεων ἔνεκεν «ἰδιαζόντως δυστυχοῦς καταστάσεως», κατὰ τὸ κείμενον τοῦ νόμου.

Ἡ δήλωσις εἶναι ὑποχρεωτική (nach bestem Wissen und gewissen) διὰ τοὺς ἀποκομίζοντας καθαρὰν πρόσοδον ἀνωτέραν τῶν 3.000 μ., ἡ δὲ δικαιοδοσία τῆς οἰκονομίας. Ἀρχῆς εὐρυτάτῃ καὶ ὁ ἐλεγχος αὐστηρότατος.

Εἰς τὴν βεβαίωσιν συνεργοῦσι τρεῖς ἐπιτροπαί: Ἡ προπαρασκευαστικὴ (Voreinschätzungs-Kommission. Commission d'évaluation) ἀποτελουμένη κατὰ πλειοψηφίαν εἰς τὸ κοινοτικόν στοιχείων αἴρετῶν. Ἡ φοροθετικὴ (Veranlagungs-Kom. Com d'assiette) καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ἐφέσεων (Berufungs-K. commission spéciale d'appel).

Ἡ περόνω δὲ τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ἐπιτρέπεται προσφυγὴ καὶ εἰς τὸ Ἀνώτατον Διοικ. Δικαστήριον (Oberwaltungsgericht) δικάζον κατὰ τύπου.

Ἡ ἀπόδοσις τοῦ φόρου σύστα 125 ἐκ. μ. κατὰ τὸ 1892, ἀνῆλθε μέχρι 284 ἐκ. μετὰ τοῦ Συμπληρωτικοῦ κατὰ τὸ 1908, ἔκτοτε κυμανθεῖσα μέχρι τοῦ πολέμου περὶ τὰ 300-ἐκατομμύρια.

Γ Α Λ Λ Ι Α

Ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως τὴν ἄμεσον φορολογίαν ἐν Γαλλίᾳ ἀντεπροσώπευνον μέχρι χθὲς 4 φόροι, αἱ τέσσαρες γερόντισσαι «les quartes vieilles». Ὡτας συνειθίζουν νὰ λέγουν οἱ Γάλλοι. Εἶνε δὲ οὕτοι:

1. L'impôt foncier — Κτηματικός, διανεμητικός κατ' αρχάς.

2. La Contribution personnelle-mobilière — Κοῦμα φόρου κεφαλικού καὶ ἐπὶ τῶν δαπανῶν (ένοικίου) διανεμητικός.

3. Contribution des Portes et fenêtres — Επίσης φόρος ἐπὶ τῶν δαπανῶν, διανεμητικός.

4. Impôt des Patentees-- Φόρος ἐπιτηδεύματος.

Ἡ μεταρρυθμιστικὴ κίνησις μὲ κατεύθυνσιν ἐγκαταστάσεως φόρου ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου (ἢ ἐνίστε καὶ ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου) χρονολογεῖται ἐν Γαλλίᾳ κυρίως ἀπὸ τοῦ 1848, ὅποτε ὁ Ὑκουνογὸς τῶν Οἰκονομικῶν Goudchaux ὑπέβαλε τὸ πρῶτον τοιοῦτον νομοσχέδιον εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν. Ἔκτοτε ὑπεβλήθησαν μέχρις ἡμῶν ἐν δλῷ 71 σχέδια, ἔξ ὧν 30 μὲ τύπον συνθετικόν, 23 ἀναλυτικόν, 12 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου καὶ 6 ἐπὶ προσόδων καὶ κεφαλαίου, ἀπὸ ἄλλης δὲ ἀπόψεως 48, ἐπὶ τῇ βάσει βεβαιώσεως διὰ δηλώσεως καὶ 23 δι' ἔξωτερικῶν τεκμηρίων.

Παρεμπιπόντως ὅμως καὶ μεταξὺ λεπτομερειακῶν τινῶν μεταρρυθμίσεων τῶν κειμένων φροντιστικῶν ἐπῆλθε καὶ οὗτη μεταρρυθμίσις τοῦ κτηματικοῦ φόρου, ἀφ' οἵτινος ἀπεχωρίσθη διὰ τοῦ νόμου τῆς 8 Αὐγούστου 1890· ὃ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, καταστάς, ποσετικὸς ἀπὸ διανεμητικοῦ, ἐν ὅ κατόπιν πολλῶν ἀποτελοῦν πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ κειμένου γεωμετρικοῦ κτηματολογίου, ἀπεφασίσθη διὰ τῶν νόμων τῆς 31 Δεκεμβρίου 1907 καὶ 31 Δεκεμβρίου 1908 νὰ ὁρισθῇ τὸ μισθωτικὸν καθαρὸν εἰσόδημα κατὰ κτῆμα, valeur locative réelle ἐπὶ τῇ βάσει μισθωτηρίων συμβολαίων καὶ παραβολῆς, μετατρεπομένων οὕτω εἰς ποσοτικὸν καὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀστεγάστων.

Οὗτος εἶχον τὰ πράγματα, ὅποτε ὁ Caillaux ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν 7 Φεβρουαρίου 1907 τὸ περιβόητον νομοσχέδιόν του, δι' οὗ ἐκηδεύοντο αἱ τέσσαρες Γερόντισσαι, ἐπεβάλλετο δὲ φόρος ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου.

Τὸ σχέδιον τοῦτο ἔξωνυχίσθη καὶ ἐψηφίσθη ἀπὸ τὴν

Βουλὴν τὴν 9 Μαρτίου 1909, ὑπεβλήθη εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ μετὰ ποικίλας μεταξὺ Βουλῆς καὶ Γερουσίας μεταρρυθμίσεις ἔλαβεν ὑπόστασιν νόμου τμηματικῶς διὰ τῶν Νόμων τῆς 29 Μαρτίου 1914 (contribuīon Foncière et contr. Modilière) τῆς 15 Ἰουλίου 1914 ὡς μετερρυθμίσθη διὰ τοῦ Νόμου τῆς 30 Δεκεμβρίου 1916 (impôt complémentaire) καὶ τῆς 31 Ἰουλίου 1917.

Ο τύπος τοῦ φόρου εἶναι μικτὸς ἐξ ἀναλυτικοῦ κατὰ κατηγορίας προσόδων (cédulaire) καὶ συνθετικοῦ προσεπιβαλλομένου ἐπὶ τῆς συνολικῆς προσόδου (complémentaire).

Ο ἀναλυτικὸς διισχεῖται εἰς 8 θυρίδας ἀντὶ τῶν 7 τοῦ σχεδίου. Σημειώτεον ὅτι οἱ τμηματικῶς κυρωθέντες νόμοι ἔχουν καὶ καθ' ἑτερα σημεῖα ἀποβάλει τι ἐκ τῆς ἀρμονίας, ἢν εἴχε τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἐξῆλθεν ἐνιαῖον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Caillaux.

Ἡ 1η θυρὶς περιλαμβάνει τὴν κατὰ τὸν προμηθεύντα μετερρυθμισμένον νόμον φορολογίαν τῶν ἀ σ τ ἐ γ ω ν ἀ κ ι ν ἡ τ ω ν μὲ συντελεστὴν 5 ο)ο ἐπὶ τῆς καθαρᾶς μισθωτηρίου ἀξίας.

Ἐπὶ προσόδου μὴ ὑπερβαινούσης τὰ 400 φρ. ἐκπίπτονται 200, ἐὰν δμως ἡ συνολικὴ πρόσοδος τοῦ φορολογουμένου δὲν ὑπερβαίνῃ τὰ 1250 φρ.

Ἡ 2a θυρὶς περιλαμβάνει ἐπίσης τὴν μεταρρυθμισθεῖσαν φορολογίαν τῶν ἐ σ τ ε γ α σ μ ἐ ν ω ν ἀ κ ι ν ἡ τ ω ν μὲ συντελεστὴν ἐπίσης 5 ο)ο ἐπὶ τῆς καθαρᾶς μισθωτηρίου ἀξίας. (valeur locative).

Ἡ 3η θυρὶς ἀνήκει εἰς τὰ ε ἵ σ ο δ ἡ μ α τ α τῶν κινητῶν ἀξιῶν, ἡτοι ἰδρυτικῶν καὶ κοινῶν μετοχῶν, τοκοφόρων μεριδίων (parts d'intérêt), ἐπερρρύθμων μεριδίων (commandites), δμοιλογιῶν καὶ ἄλλων τίτλων δανείων καὶ χρεωγράφων. Ὁ συντελεστὴς ἐπίσης 5 ο)ο, ἐφαρμοζόμενου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῦ stoppage à la source.

Εἰς τὴν 4ην θυρίδα ὑπάγονται τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ καὶ ἡ δηλώσεως καὶ ὑποβολῆς τοῦ ἴσολογισμοῦ καὶ ἀναλύσεως τῆς

μερίδος «Κέρδη καὶ Ζημίαι», ἐν ἑλλείψει δὲ τοιούτων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνόλου τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων (chiffre d' affaires), πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ εἰδικοὺς συντελεστὰς κατὰ κτηγορίας ἐπιχειρήσεων, εἰλημμένους ἐκ πίνακος συντασσομένου κατὰ τριετίαν ὑπὸ ἀριθμούς Ἐπιρροῆς. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ ἀμελείας τοῦ φορολογουμένου νὰ δηλώσῃ καὶ τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδά του, δρᾶσονται ταῦτα ὑπὸ τῆς Οίκον. Ἀρχῆς αὐτεπαγγέλτως.

Ἡ σύνταξις τῶν φορολογικῶν καταλόγων, ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐνστάσεων κτλ. γίνονται κατὰ τὸν κειμένον γενικὸν πάγιον κανονιμὸν βεβαιώσως ἀμέσων φόρων.

‘Ο συντελεστὴς εἶναι 4 1)2 ο)ο, ἐπιβάλλεται δὲ ἐπὶ τοῦ 1)4 τοῦ α' τμήματος τοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ 1500 φράγ., ἐπὶ τοῦ 1)2 τοῦ β' τμήματος τοῦ κειμένου μεταξὺ 1500 καὶ 5000 φρ. καὶ ἐπὶ τοῦ ὅλου διὰ τὸ πλεονάζον τμῆμα τῆς καθαρᾶς προσόδου.

Εἰς τὴν 5ην θυρίδα κατατάσσονται τὰ κέρδη τῶν γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων. Ως καθαρὸν κέρδος λαμβάνεται, κατὰ τεκμήριον μαχητόν, ποσὸν ἵσον πρὸς τὸ 1)2 τῆς μισθωτηρίου ἀξίας τοῦ κτήματος.

‘Ο συντελεστὴς ὁρίζεται εἰς 3.75 ο)ο ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τοῦ ώς ἄνω καθοριζομένου κέρδους, ἀλλ', ἐὰν τούτῳ δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 12000 δρ., μόνον ἐπὶ τοῦ 1)3 τοῦ τμήματος τοῦ κειμένου μεταξὺ 1250 καὶ 2001 φρ. καὶ ἐπὶ τῶν 2)3 τοῦ τμήματος τοῦ κειμένου μεταξὺ 2000 καὶ 3001 φρ., καθ' ὀλοκληρίαν ἐπὶ τοῦ ἐπιλοίπου.

Ἡ 6η θυρίδις ἀνήκει εἰς τοὺς δημοσίους καὶ ιδιωτικοὺς μισθούς, ἀποζημειώσεις, ἡμερομίσθια, συντάξεις κτλ.

‘Ο συντελεστὴς ὡρίσθη εἰς 3.75 ο)ο, ἐπιβάλλεται δὲ ἐπὶ τοῦ ὑ π ε ο 6 ἀ λ λ ο ν τ ο 5 ὡρισμένα ἐλάχιστα, ποικιλοντα κατὰ τὸν πληθυσμὸν τοῦ συνοικισμοῦ καὶ μόνον ἐπὲ τοῦ ἡμίσεως τοῦ τμήματος τοῦ κειμένου μεταξὺ τοῦ ἐλαχίστου καὶ 5000 δραχμῶν.

Ἡ 7η θυρίδις περιλαμβάνει τὰ ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα καὶ τὰς μὴ προβλεπομένας ἐν ταῖς προηγουμέναις θυρίσιν.

έπικερδεῖς πράξεις καὶ ἀσχολίας. Συντελεστὴς ἐπίσης εἶναι 3.75 ο)ο καὶ τὸ βάδιομα τῆς φορολογίας ἀνάλογον πρὸς τὸ τῆς προηγουμένης θυρίδος.

Ἡ 8η θυρίς τέλος εἶναι μᾶλλον συμπλήρωμα τῆς 3ης, περιλαμβάνοντα εἰσοδήματα ἐκ καταθέσεων, ἐγγυήσεων καὶ χρεωστικῶν τίτλων, παραλειθφέντα ὑπὸ τῆς Γερουσίας κατὰ τὴν κύρωσιν τῆς 3ης θυρίδος.

Ο συντελεστὴς εἶναι ὁ τῆς 3ης θυρίδος, ἥτοι 5 ο)ο.

Οὕτως ἔχει ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ ἀναλυτικὸν μέρος τοῦ φόρου.

Ως πρὸς τὸν συμπληρωτικὸν συνθετικόν, ὁ γενικὸς συντελεστὴς δρισθεὶς τὸ πρῶτον 1914 εἰς 2 ο)ο, ὑψώθη κατὰ τὸ 1916 εἰς 10 ο)ο καὶ κατὰ τὸ 1917 εἰς 12 1/2 ο)ο, βαδίζει δὲ ἐπὶ τῶν ὑπερβανουσῶν τὰς 3000 φρ. συνολικῶν καθαρῶν προσδόσων προοδευτικῶς ὡς ἔξης:

'Επὶ τοῦ	¹ / ₁₆	τοῦ τιμήματος	τοῦ κειμένου μεταξὺ	3000	φρ.	καὶ	8001
»	² / ₁₀	»	»	8000	»	»	12001
»	³ / ₁₀	»	»	12000	»	»	16001
»	⁴ / ₁₀	»	»	16000	»	»	20001
»	⁵ / ₁₀	»	»	20000	»	»	40001
»	⁶ / ₁₀	»	»	40000	»	»	60001
»	⁷ / ₁₀	»	»	60000	»	»	80001
»	⁸ / ₁₀	»	»	80000	»	»	100001
»	⁹ / ₁₀	»	»	100000	»	»	150001

καὶ ἐπὶ ἀκεραίου τοῦ ὑπολοίπου

Ἐπὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναλυτικοῦ ἄλλως τε, παρέχονται καί τινες ἐκπτώσεις ἀναλόγως πρὸς τὰ οἰκογενειακὰ βάρη τοῦ φορολογουμένου.

Ἡ βεβαίωσις γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει δηλώσεων, ἐφ' ὧν ἡ Οἰκον. Ἀρχὴ δύναται νὰ ἐπιφέρῃ μεταβολάς, ὑπέχουσα ὅμως τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως, ἐλλείψει δὲ δηλώσεως, ἡ Οἰκον. Ἀρχὴ βεβαιοῖ αὐτεπαγγέλτως τοῦ βάρους τῆς ἀποδείξεως ἐπιπίπτοντος, κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἐπὶ τοῦ φορολογουμένου.

Τοιοῦτος ἐν συνόψει ὁ Γαλλικὸς φόρος ἐπὶ τῶν προ-

σόδων. Βασίζεται ἐπὶ κατατάξεως τῶν μυρίδων φυσικωτέρας, προσαρμοζόμενης κάλλιον εἰς τὸν καταμερισμὸν τῶν ἔργων τῆς βεβαιώσεως ώς καὶ εἰς λεπτότερον διαφορισμὸν προελεύσεως. Εἰσάγει καὶ ἐντὸς τῶν μυρίδων διαφορισμὸν ποσοτικὸν εὐάρμοστον πρὸς τὸ ἑκάστοτε εἶδικὸν ἀντικείμενον, συμπληρών δὲ καὶ εὐρύνων τὴν προοδευτικότητα διὰ τοῦ προσεπιβαλλομένου συνθετικοῦ, ἐπαυξάνει τὸν προσωπικὸν καθαρισμὸν.

Υστερεῖ πως ως πρὸς τὴν χρῆσιν τῆς μεθόδου τοῦ stoppage, οὗτινος ἡδύνατο νὰ κάμῃ εὐρυτέραν χρῆσιν, ἔτι δὲ καὶ ως πρὸς τὴν σαφήνειαν τῆς διατυπώσεως διατάξεών των περὶ βεβαιώσεως, ιδίᾳ τοῦ συμπληρωτικοῦ φόρου, ἀλλὰ καὶ παρὰ ταῦτα δύναται νὰ θεωρηθῇ ώς ὁ τελειότατος μέχρι σήμερον τύπος φόρου ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου.

ΑΛΛΑΙ ΧΩΡΑΙ

Μία μετὰ τὴν ἄλλην καὶ αἱ λοιπαὶ πεπολιτισμέναι Χῶραι, ὑπὸ τὴν ὥθησιν τῶν ὁσημέραι ἐπιχρατουσῶν δημοκρατικῶν ἴδεῶν, ἐπραγμάτωσαν ἀναλόγους παρ’ αὐταῖς μεταρρυθμίσεις, εἰσαγαγεῦσαι τὴν φορολογίαν τῆς καθαρᾶς προσόδου.

Βασίλεια, δουκάτα καὶ κρατίδια τῆς Γερμανικῆς Ὀμοσπονδίας, τελευταία ἡ Βαυαρία ἀντιγράφασα καὶ τελειοποήσασα τὸν Πρωσσικὸν νόμον ἐν ταῖς λεπτομερείαις.

Τὰ διάφορα κανιόνια τῆς Ελβετίας ἔξαντλήσαντα δλους τοὺς τύπους, συνδυασμοὺς καὶ ἀποχρώσεις.

Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὁ ἐπὶ τῆς προσόδου φόρος ἐφηρμόσθη τὸ πρῶτὸν μετὰ τὸν ἀποχωριστικὸν πόλεμον, ἐπὶ δεκαετίαν (1862-1872), ἐψηφίσθη καὶ πάλιν κατὰ τὸ 1874 διὰ πενταετίαν, ἀλλὰ προσθληθεὶς ώς ἀντισυνταγματικὸς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἤκυρωθη δι’ ἀποφάσεως αὐτοῦ. Τέλος ἐπεβλήθη ὁριστικῶς καὶ ὑφίσταται ἀπὸ τῆς 3 Ὁκτωβρίου 1913.

Ἐν Αὐστρίᾳ, Ἰσπανίᾳ, Πορτογαλλίᾳ, Νορβηγίᾳ καὶ Σουηδίᾳ λειτουργεῖ ἡ φορολογία τῆς προσόδου.

Εἰς δὲ τὰ Βαλκάνια· Ἐν Σερβίᾳ μὲν λειτουργεῖ φορολογία τοιαύτη ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1884, περὶ -εξ τῶν ὀλίγων πληροφοριῶν, δις ἔχω, συνάγω ὅτι πρόκειται περὶ ἀναλογικῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν ἐκ Κεφαλαίου προσόδων καὶ προοδευτικῆς τοιαύτης ἐπὶ τῶν ἐξ ἐργασίας διανοητικῆς ἢ χειρωνακτικῆς.

Ἐν Ρωμανίᾳ δὲ ὑπεβλήθη κατὰ τὸ 1911 εἰς τὴν Βουλὴν σχετικὸν νομοσχέδιον ὑπὸ τοῦ τότε Υπουργοῦ Κοινωνίσκου, ἀλλὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης ἀνατραπείσης, ἔκτοτε δὲν ἔγινε πλέον λόγος περὶ τοῦ νομοσχεδίου. Ἐκ τοῦ κειμένου παρατηρῶ ὅτι παρουσιάζει τύπον ἐντελῶς ἴδιορρυθμον, δυνάμενον νὰ παραβληθῇ πρὸς ἀνεστραφμένον τὸν Γαλλικόν. Ἐν ὦ δηλ. ἡ βάσις του εἶνε κατὰ Πρωστικὴν ἔμπνευσιν συνθετικὴ καὶ προοδευτική, ὁ διαφορισμὸς τῶν διαφορῶν προσόδων ἐπιτυγχάνεται διὰ πρόσεπιβελῆς ἐπὶ ἕκάστης προσόδου εἰδικοῦ, κατὰ κατηγορίαν προελεύσεως προσόδου, συντελεστοῦ. Ἡ τοιαύτη διαρρύθμισις δὲν μοί φαίνεται πρωτικὴ δι’ οὓς κατωτέρωθά ἰδωμεν λόγοις. ‘Αλλ’ ούδε’ ἔτερον τι ἀξιον ιδιαιτέρας μνείας ἀπαντᾷ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἐκτὸς διατάξεών τινων κατὰ τοῦ ἀπουσιομενοῦ (Adsentisme).

Γ

Καὶ ἡ Ἑλλάς; Ἡ Ἑλλὰς μόλις ἔξελθοῦσα νήπιον ἐκ τῆς δουλείας, μάτην ἐδίψα τὸ ζωογόνον γάλα τοῦ κέρατος τῆς Ἀμαλθείας. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἱεροῦ ὁργασμοῦ τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν ἐποτίζετο, ἀντ' αὐτοῦ, μὲ τὸ κύπελον φαύλης πολιτικομανίας, ναρκοφόρον ὅπιον. Οἱ δὲ ἀλλεπάλληλοι ἀτυχεῖς Ὅπουροι τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν παραπαίοντος Κράτους, κατώρθουν ν' ἀποσπᾶσι ποῦ καὶ ποῦ ἀπὸ τῆς Βουλῆς φορολογικῶν τινα νόμον, ἀποκρυσταλλοῦντα ἕκαστοτε σπασμαδικόν τι μέτρον ἄνευ συναφείας πρὸς τὰ κείμενα, ἄνευ ἴμινούστης δημοσιονομικῆς ἀρχῆς, ἐκτὸς τοῦ πόθου νὰ εἰσρεύῃ ὅπως ὅπως ποσόν τι μετάλλου εἰς τὸ κενὸν Κεντρικὸν Ταμεῖον, καὶ τέλος ἄνευ, κἄν στοργῆς πρὸς τὸν Κυρίαρχον Λαόν, ὅστις ἔκαλείτο ἀνίσως καὶ ἀμεθύδως νὰ πληρώσῃ! Καὶ ἵδοὺ πῶς, συμπεριληφθείσης καὶ τῆς ἔντης νομοθεσίας τῶν κατακηθεισῶν Νέων Χωρῶν, προέκυψε τὸ τερατῶδες μωσαϊκόν, παρόμοιον οὕτινος οὐδεμίᾳ οὐδέποτε, νομίζω, ἐγνώρισε χώρα. ·

Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος ἡ λεπτομερής ἀνάλυσις τῆς κακοχυμάς τοῦ παρ' ἡμῖν συστίματος. Τὰ πράγματα εἴναι ἀρχετὰ γνωστά, παραπέμπω δὲ τοὺς βουλομένους εἰς τὴν γνωστὴν λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τοῦ κ. Δεμερτζῆ.

'Αλλὰ καὶ ἐν γενικωτάταις γραμμαῖς, ἀν ἀπειρώμην ν' ἀναφέρω τὰ τρωτά, «τι πρῶτον, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω»; . . .

Τὸ ἀφορολόγητον ἀκριβῶς ἐκείνων τῶν εἰσοδηματιῶν, οἵτινες ἔδει, κατὰ τὰς ὁρθὰς δημοσιονομικὰς ἀντιλήψεις, νὰ ὑφίστανται μέγα μέρος τοῦ φορολογικοῦ βάρους, ὅπερ κάμπτει νῦν τοὺς ὡμοιούς τῶν ἐνδεῶν;

* * * Η τὴν ἐπικρατήσασαν, ἀπὸ λόγων μᾶλλον παιδαριώδῶν, διαφορικὴν φορολογίαν δισφόρων ἐπαρχιῶν τοῦ

Κράτους, ήτις πρὸς τῇ ἀδικίᾳ παροκωλύει καὶ τὴν ὁμοι· γενῆ καὶ φυσικὴν ἔξελιξιν τῶν πλουτολογικῶν φαινομένων τῆς χώρας;

Τὴν ποικιλομορφίαν καὶ συναφῆ πολυνομίαν, ήτις παρουσιάζει τὸ δόλων σύστημα ὡς μουσικὸν ὅργανον μὲν ὑπερεκατὸν καὶ πλέον χορδὰς ἐκ τῶν μᾶλλον ἐτεροκλήτων μετάλλων, ὥστε ὁ μὲν Ὑπουργός, κρούων αὐτό, οὐδέποτε νὰ γνωρίζῃ ὃποιον ἔσται τὸ ἐκ τῆς συνηχήσεως ἀποτέλεσμα, ή δὲ ὑπηρεσία νὰ καταγίνεται διαφορᾶς καὶ ἀενάως εἰς μάταιον χόρδισμα διαδοχικῶς ἀποχαλαρούμενων χορδῶν;

"Η τὴν ἔξεξητημένην—θὰ ἔλεγέ τις—ἔξασφάλισιν τῆς ἐπιπτώσεως τῆς ἐγγείου φορολογίας ἐπὶ τῶν ὕμων τοῦ πτωχοῦ καταναλωτοῦ διὰ τῆς μετατροπῆς τῶν ἀμέσων φόρων εἰς τελωνειακούς;

'Ἀλλ' ή 'Ἐλλὰς ἐπέπρωτο νὰ ἔξυπνήσῃ ἐκ τοῦ ληθάργου καὶ ἔξύπνησεν δύναται διὰ τῆς 'Ἐπαναστάσεως τοῦ 1909. Τέκνα τῆς ἐπαναστάσεως ἐκείνης—μεταξὺ ἄλλων—εἶναι ή διὰ τοῦ Νόμου ΓΤΖΓ' τῆς 24 Ὁκτωβρίου 1909 πρώτη ἀπόπειρα τοῦ Εὐταξία καὶ ὁ διὰ τοῦ Νόμου ΓΩΛ' τῆς 18 Ἰουλίου 1911 ὑπὸ τοῦ Κορομηλᾶ ὁριστικῶς ἐγκατασταθεὶς «συμπληρωτικὸς φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος» (προτιμῶ «προσόσδου»).

'Ἀλλὰ συμπληρωτικὸς φόρος ἐπὶ τῆς προσόσδου ἀπὸ φύσεως καὶ προορισμοῦ δὲν δύναται ή νὰ ἔχῃ τύπον συνθετικόν, ή ἐπιτυχία δὲ συνθετικοῦ ἐν γένει φόρους πλεῖον παντὸς ἄλλου, ἔξαρταται ἐκ τῶν ἐρεισμάτων, ἀτινα διαθέτει ή ὑπηρεσία. Καὶ ἂν μὲν πρόκειται περὶ γενικοῦ φόρου, οἷος ὁ Πρωσσικός, ἀπαραίτητα ἐρείσματά εἰσιν ή ἐν γένει κοινωνικὴ ἴδια δὲ λογιστικὴ ἐπικρατοῦσα ἐν τῇ χώρᾳ τάξις καὶ ή πολιορκίας μόρφωσις, ἀκρίβεια καὶ μεθοδικότης τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ συμπληρωτικοῦ τοιούτου, τὰ φυσικὰ αὐτοῦ καὶ κύρια ἐρείσματα εἶναι ή ὁ συνυπάρχων ἀναλυτικὸς φόρος ἐπὶ τῆς προσόσδου, η, ἐλλείψει τοιούτου, ή συνυπάρχουσα λοιπὴ ἄμεσος φορολογία.

Εύνόητον έπομένως τυγχάνει ὅτι, ἐὰν περὶ γενικοῦ συνθετικοῦ φόρου, κατὰ τὸ Πρωσσικὸν ὑπόδειγμα, οὐδὲ λόγος δύναται νὰ γίνῃ ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἡ ἐπιτυχία ὅμως συμπληρωματικοῦ τοιούτου, ἐρειδομένου ἐπὶ κειμένης φορολογίας χωλῆς, ἀσυναφτήτου καὶ παρδαλῆς, καθίσταται ἀμφίβολος. Καὶ πράγματι ὁ Νόμος ΓΩΛ' στηρίξας τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἐπὶ τεκμηρίου συνδυαστικοῦ τῶν φορολογικῶν βάσεων τῶν κειμένων φορολογικῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπτηδευμάτων, ὡς περίπου εἶχεν ἀναλόγως πρᾶξει ὁ Pitt κατὰ τὴν πρώτην ἀπόπειραν μὲ τοὺς assessed-taxes, κατέληξεν εἰς οἰκτρὰν ἀποτυχίαν.

Καὶ οὕτω τὸ εὔελπι δημιούργημα, τὸ ὄποῖον ἐν τῇ φαντασίᾳ τῶν δημιουργῶν αὐτοῦ ἐπόρκειτο νὰ πληρώσῃ ἀποστολὴν εύσταλοῦς καὶ θαρραλέου ἵπτεως διενεργοῦντος ἀνίχνευσιν τοῦ ἴδαφους διὰ μελλούσας γενναιοτέρεας ἐπιχειρήσεις, καταλείπει σήμερον τὴν ἐντύπωσιν ζεματισμένου γάτου μὲ κομμένα νύχια. Ἀμάχητον πλέον τεκμήριον Κρατικῆς ἀβουλίας!

Τὶ ὑπολείπεται λοιπὸν νὰ πράξωμεν τώρα; Βεβαίως τὸ ἡρωϊκὸν φάρμακον θὰ ἥτο ἀμεσος κατάργησις ἀπάσης τῆς κειμένης ἀμέσου φορολογίας καὶ ἀντικατάστασις αὐτῆς διὰ φόρου ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου, μικτοῦ ἐξ ἀναλυτικοῦ κατὰ κατηγορίας καὶ ἐξ ἐπιπροσθέτου συνθετικοῦ, κατὰ τὸν Γαλλικὸν τύπον. 'Ο τύπος οὗτος, τελειότερος τῶν λοιπῶν, δι' οὓς ἔξεδέσπαμεν ἥδη λόγους, προσαρμόζεται κάλλιον καὶ εἰς τὰς ἡμετέρας συνήργας, διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐν τῷ ἀναλυτικῷ μέρει εὑρεῖα χρῆσις τῆς μεθόδου τῆς συλλιήψεως εἰς τὴν πηγήν, καταμερισμὸς τῶν ἔργων τῆς λοιπῆς βεβαιώσεως καὶ χρῆσις ἐκάστοτε εὐαρμόστου κατὰ θυρίδα μεθόδου, συντρεχούσης καὶ τῆς φιλοτίμου ἔργασίας τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων—οἵτινες, παρ' ὅλας τὰς πιθανὰς ἐλλείψεις, ἀπαρτίζουσι μίαν τῶν μᾶλλον πεφωτισμένων καὶ ἐντίμων τάξεων τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας—πάντα ταῦτα θέλουσιν ἀντισταθμίσει τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ ἐρείσματος καθεστηκούσας κοινωνικῆς ἐν γένει καὶ λογιστι-

κῆς ιδίᾳ τάξεως. 'Αφ' ἐτέρου δὲ αὐτὰ τὰ πορίσματα τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου θέλεις χρησιμεύσει ώς θετικά ἐρείσματα τοῦ συνθετικοῦ συμπληρωτικοῦ τοιούτου.

Τὴν ἀπότομον ὅμως ταύτην λύσιν τῆς ἀντικαταστάσεως δεδομένης θετικῆς ἀποδόσεως δι' ἀβέβαιάς τοιαύτης ἀδοκιμάστου μηχανισμοῦ δύναται μέν τις νὰ θαυμάσῃ ἐπιχειρουμένην νῦν ἐν Γαλλίᾳ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ συμβουλεύσῃ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ιδίᾳ καθ' ἃς διερχόμεθα περιστάσεις. Καὶ οὐδεὶς ὅμως ἔξι ἄλλου δύναται δεδικαιολογημένως νὰ συμβουλεύσῃ τὴν ἀνακολήν εἰς εὐθειωτέρους δῆθεν καιροὺς καὶ πάσης μερικῆς ἐπιλύσεως τοῦ προβλήματος δυναμένης ὡς ν τως νὰ παρασκευάσῃ τὴν ἐν βραχεῖ ὄλικὴν ἐπείγουσαν λύσιν.

Διότι ἡ μεταρρύθμισις ἐπείγει τῇ ἀληθείᾳ καὶ διὰ πολλοὺς μὲν ἄλλους λόγους, ἀλλὰ κυρίως διότι ἥγγικεν ἡ ὥρα ὅπως ὀπλισθῶσιν αἱ χειρες τοῦ 'Υπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν δι' ὁργάνου εὐχειρίστων καὶ ἐλαστικοῦ, ὁργάνου, οὗτινος συνάμια τὰ ἐλατήρια νὰ ἀσιν ἐσφυρηλατημένα εἰς τὸ ἑργαστήριον τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης, ὅπως δυνηθῇ καὶ ἀντεπεξέλθῃ, ἀπό τε τῆς στενῆς κρατικῆς ἀπόψεως ἀλλὰ καὶ ἀπό γενικωτέρας κοινωνικῆς τοιαύτης, εἰς τὰ δεινὰ προβλήματα τῆς αὔριον, τῶν ὅποιων τὴν τραγικὴν σύνθεσιν συντελοῦσι νῦν πῦρ καὶ σίδηρος καὶ τὸ αἷμα τῶν λαῶν!

'Ο νῦν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν 'Υπουργὸς καὶ ἡμέτερος 'Αρχηγός, ἐν τῇ εἰσηγήσει αὐτοῦ εἰς τὸν πρότινος ψηφισθέντα προϋπολογισμὸν τοῦ 1917, ἔλεγε, προκειμένου περὶ τῶν προσεχῶν μέτρων, δι' ὃν θ' ἀνταπεκρίνετο εἰς τὴν κατάστασιν: «Πάντως ὅμως ἡ ἐξεύρεσις τῶν μέσων τούτων καὶ ἡ προσπάθεια πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν, ἀφ' ἐνὸς μὲν δὲν πρέπει νὰ ὑπερβᾶσι τὰ ὄρια τοῦ δυνατοῦ καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν τῆς χώρας, ἀφ' ἐτέρου δὲ πρέπει νὰ εἴναι τοιαῦται, ὥστε οὐ μόνον νὰ μὴ ἀνακόπτωσιν ἡ προεξιφλῶσι τὴν μέλλουσαν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ παρασκευάσῃ κατὰ τὸ δυ-

να τὸν τὴν συστηματικὴν ἐφαρμογὴν πασῶν ἐκείνων τῶν μεταρρυθμίσεων τὰς ὁποίας ὑπόδεικνύει ἡ πεῖρα καὶ ἡ ἐπιστήμη μη.

» Περαιτέρω δὲ κατέλεγε μεταξὺ τῶν κυρίων προεικονιζομένων μέτρων πρὸς πλήρωσιν τοῦ προγράμματος αὐτοῦ καὶ τὴν φορολογίαν τῆς καθαρᾶς προσόδου ἀποκρυσταλλώσας δ' ἔκτοτε εἰς ψηφισθέντας νόμους τὰ μᾶλλον ἐπείγοντα ἐκ τούτων, ἀνέθηκε πρό τινος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὴν μελέτην καὶ σύνταξιν πρώτου προσχεδίου τῆς φορολογίας ταύτης.

Ἐνδισκόμεθα δοῦνεις εἰς τὰς παραμονὰς ἐγκαταστάσεως τῆς βάσεως τῆς πονητῆς μεταρρυθμίσεως, φρονῶ δὲ διτι καταλλήλως διασκευαζόμενος ὁ μηχανικὸς τοῦ μελετωμένου φόρου δύναται ἀπὸ τοῦδε νὰ λειτουργήσῃ, εἰς τὸ ἀρτιον μὲν—ἄνευ φόρου ἐλαττώσεως τῆς κεκτημένης ἀποδόσεως—εἰς τὴν θυρίδα τῶν οἰκοδομῶν (μετατρεπομένης τῆς βάσεως εἰς καθαρὸν ἀπὸ ἀκαθάριστον), ἔτι δὲ εἰς τὴν θυρίδα τῶν κινητῶν ἀξιῶν (συμπληρουμένων διὰ τῶν ἥδη ἀφορούμενών τοῦ τῆς κειμένης νομοθεσίας) καὶ εἰς τὰς θυρίδας τῶν ἀμοιβῶν, μισθωτῶν καὶ ἐλευθέρων ὑπηρεσιῶν. Κατὰ κλάσμα δὲ τῆς ἀρτιότητος αὐτοῦ καὶ δοκιμαστικῶς, ἐπί τινα χρονικὴν περίοδον, εἰς τὰς θυρίδας τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, τέλος δὲ ὑπό την πρὸ διὰ τὰς δύο θυρίδας τοῦ ἀμιγοῦς ἐδαφικοῦ εἵσοδον (rente du sol) καὶ τοῦ κέρδους τῶν γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων.

Τὴν τοιαύτην διεθνούσιν ὡς πρὸς τὴν λειτουργικὴν ἔντασιν τοῦ μηχανισμοῦ δικαιολογεῖ πλήρως ἐν βλέψμα ἐπὶ τοῦ πίνακος, ὃν ἔχω πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ ἐν ᾧ εὑρηται κατατεταγμένοι οἱ διάφοροι ἄμεσοι φόροι καθ' ὅμιλους ἀντιστοιχούντας πρὸς τὰς θυρίδας τοῦ μελετωμένου θυριδωτοῦ φόρου. Εἶναι δὲ δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ τοιαύτη διαθέμασις διὰ καταλλήλου ἐπιλογῆς κλιμάκων προοδευτικῶν κατὰ μᾶλλον ἡ περιττον ἀνεμένων κατὰ θυρίδα.

Περιττὸν νὰ προσθέσω διτι ὁ συμπληρωτικὸς δέον νὰ

λειτουργήσῃ εἰς τὸ ἀκέραιον, ἀντικαθιστῶν τὸν ἥδη ὑφιστάμενον, ἀλλ’ ἐρειδόμενος πλέον, ὅπως καὶ ὁ ἀναλυτικὸς ἄλλως τε, ἐπὶ τῆς μόνης ὁρθῆς δημοσιονομικῆς ἀντιλήψεως, ἦτοι τῆς ἔξαχριθώσεως τοῦ πραγματικοῦ ἀντικειμένου.

Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου σημείου μὲν ἀπαλλάσσει εὐτυχῶς νὰ ἐνδιαιτρέψω ἡ ἀποφασιστικὴ καὶ σχεδὸν ὅμοθυμος ἐτυμογορίᾳ τῆς παρούσης Βουλῆς, δι’ ἣς, περιποιήσασα εἰς ἑαυτὴν ὑψίστην τιμήν, ἀπεσκοράκισε τὸ τεκμήριον, νίοθετήσασα κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς φορολογίας τῶν ἔκτακτων κερδῶν τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τεθεῖσαν βάσιν τῆς πραγματικότητος τοῦ ἀντικειμένου.

.. Αἱ ἀρχαί, ἃς ἐν συνόψει μόνον ἔξειθηκα, κεῖνται ἀποκεκρυσταλλωμέναι εἰς τὸ προμνησθὲν προσχέδιον, τὸ συνταγὲν κατὰ διαταγὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, προσχέδιον ὅπερ βιβαίως οὐδεμίᾳ! ἀξίαν τελειότητος ἔχει, βίνναται δὲ τὸ πολὺ, ν’ ἀποτελέσῃ βάσιν καὶ πλαίσιον περαιτέρῳ συζητήσεως καὶ ἐπεξεργασίας. Βεβαίως ἡ λεπτομερὴς αὐτοῦ ἀνάλυσις θὰ καθίστα ἀρτιωτέραν τὴν παρούσαν ὅμιλίαν, ἀλλὰ θὰ παρεβίαζε σκανδαλωδῶς τὰ χρονικὰ ὅρια διαλέξεως, ἐφ’ ὃ καὶ ἀρκοῦμαι εἰς ὅσα ἐν γενικαῖς γραμμαῖς εἴπον περὶ τοῦ πρώτου σταδίου τῆς μεταρρυθμίσεως.

“Οταν δὲ ὁ ἐγκατασταθεὶς μηχανισμὸς τοῦ φόρου λειτουργήσῃ ἐπὶ διετίαν διὰ τῆς φιλοτίμου ἐργασίας τῶν Οἰνομάκων Ἐφόρων καὶ Ἐλεγκτῶν καὶ τὸ μὲν πορισθῶμεν μεθοδικῶς τὰς ἀναγκαίας στατιστικὰς τῶν προσόδων, αὖτινες παντελῶς νῦν ἐλλείπουσι, δοκιμασθῆ δὲ καὶ ἡ ἐπὶ μέροντος ἀπόδοσις τοῦ μηχανισμοῦ, τότε δυνάμενα ἀφόβως νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ δεύτερον στάδιον τῆς μεταρρυθμίσεως, προβαίνοντες εἰς τὰς ἐνδεικνυομένας ἀβαρίας τῶν κειμένων φόρων, τιμηματικῶς ἡ κατὰ σύνολον ὅμιλον καὶ θυρίδος, καὶ εἰς τὰς συναφεῖς ἀναθεωρήσεις τῶν συντελεστῶν καὶ κλιμάκων.

“Οταν δὲ καὶ τοῦτο ἐπιτευχθῇ, τότε θὰ δυνηθῶμεν, προβαίνοντες καὶ εἰς τὸ τρίτον στάδιον, νὰ στρέψωμεν τὰ.

βλέμματα καὶ εἰς τὴν Δημοτικὴν καὶ Κοινωνικὴν φορολογίαν, προσανατολίζοντες καὶ ταύτην πρὸς τὸν ἀκεραιῶς πλέον λειτουργοῦντα Κρατικὸν φόρον ἐπὶ τῆς προσόδου.

Ἄντιλαμβάνομαι, Κύριοι, ὅτι ἡ τοιαύτη μεταφράσματις όντας ἀπαιτήσῃ, ιδίᾳ κατὰ τὸ πρώτον αὐτῆς στάδιον, ἐργασίαν σύντονον, κυρίως παρὰ τῶν ἥδη βεβαρημένων Οἰκονομικῶν Ἐφόρων, ἀλλὰ τί μέγα καὶ ὀραῖον ἐπετεύχθη ποτὲ ἄνευ μόχθου; Ἀς σκεψθῶσιν οἱ κ. Οίκον. Ἐφοροι ὅτι εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πρώτου σταδίου τοῦ ἐγγέιρηματος κεῖται ἡ ἀπολύτρωσίς των ἀκριβῶς ἀπὸ τοῦ βδελυροῦ φοῖροι οἰκονομικοῦ πολύποδος, ὅστις ἐκμιζάτη τὴν ἐνεργητικότητα αὐτῶν διὰ τῆς κατατριβῆς εἰς ἀπελπιστικὴν πολυτυπίαν, συσκοτίζουσαν τὸ ὄραμα τῆς οὐσίας καὶ πρὸ παντὸς ἀξιογισθῶσιν ὅτι ἡ μεταφράσματις πρὸς τὸν εἰς τὰ γίνη καὶ θάγμα της ἐπιβαλλομένη ὡς ἀτεγκτον πεπρωμένον, σώμα σταθμὸς ὁμαδικῆς ιστορικῆς προσπαθείας πρὸς δημιουργίαν ἴδεώδους, καὶ ὅτι εἰς τὴν σφυρηλάτησιν ταύτην οἱ κ. Οἰκονομικοὶ Ἐφοροι καὶ ἐλεγκταὶ δέον νὰ συνεργήσουν ὡς ἵστορας καὶ οὐχὶ ὡς ἄκμονες;

BIBLIOTHECA
ANATOLEA EXHIBITION
OIKON & EPIK.

